

STUDIUM

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ŁEBA 2016

PROGNOZA WPŁYWU NA ŚRODOWISKO

ZESPÓŁ AUTORSKI

BRANŻA	AUTOR	PODPIS
Główny projektant	mgr inż. arch. Jędrzej Alkiewicz uprawniony do projektowania w planow. przestrzennym, upr. nr 884/89	
Inż. Sanitarna i Ochr. Środowiska	mgr inż. Lucyna Alkiewicz upr. do projektowania w planow. przestrzennym nr 966/89, biegła w zakresie ocen Woj. Pomorskiego św. nr 086	
Komunikacja	mgr inż. Daniel Mickiewicz	
Ochr. Przyrody z zakresu botaniki	mgr Małgorzata Szadkowska –, Izydorek, biegła Woj. Pomorskiego w zakresie ochrony przyrody św. nr 085	
Ochr. Środowiska z zakresu fauny	dr Ewa Górską	

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ
ZMIANY STUDIUM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
gminy miejskiej Łeba.
ŁEBA - STUDIUM 2016r.

I. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, GŁÓWNYCH CELACH ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	str 4.
1. Podstawy prawne	str 4.
2. Szczegółowa problematyka studium	str 6.
2.1. Funkcje miasta:	str 7.
2.2. Układ funkcjonalno – przestrzenny	str 7.
2.3. Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego	str 9.
2.3.1. Ochrona środowiska - ustalenia	str 9.
2.3.2. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.	str 11.
2.3.3. Ustalenia w zakresie ochrony archeologiczno – konserwatorskiej	str 12.
2.3.4. Ustalenia w zakresie ochrony obiektów zabytkowych	str 12.
2.4. Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie ustalonych na podstawie odrębnych przepisów	str 14.
2.4.1. Formy ochrony przyrody -obszary prawnie chronione na terenie m. Łeba	str 14.
2.4.2. Inne obszary prawnie chronione.	str 16.
2.4.3 Cenne przyrodniczo obszary nie objęte ochroną prawną	str 17.
3. Powiązania z innymi dokumentami:	str 17.
II. METODA SPORZĄDZENIA PROGNOZY	str 18.
III. PROPOZYCJA PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ STUDIUM ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH PRZEPROWADZANIA	str 20.
IV. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	str 21.
V. STAN ISTNIEJĄCY ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI STUDIUM	str 21.
1. Położenie geograficzne, budowa geologiczna i ukształtowanie terenu	str 21.
2. Użytkowanie i zagospodarowanie terenu.	str 22
2.1. Złoża kopalin	str 22
2.2. Melioracje wodne	str 22
2.3. Ochrona przed powodzią	str 24
3. Stan środowiska	str 25
4. Warunki klimatyczne i krajobrazowe.	str 26
5. Wody podziemne i powierzchniowe	str 27
5.1. Wody podziemne	str 27
5.2. Wody mineralne i termalne	str 28
5.3. Uzdrowisko	str 29
5.4. Wody powierzchniowe	str 30

6.Charakterystyka fauny, flory i roślinności na obszarze opracowania i na terenach sąsiadujących	str 31
6.1.Roślinność	str 31
6.2.. Fauna	str 33

VI. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM
str 36

VII. ISTOTNE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI STUDIUM DOTYCZĄCE W SZCZEGÓLNOŚCI OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY
str 36

VIII.CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI STUDIUM, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA STUDIUM
str 38

IX. ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE: BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY NATURA 2 000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO, A W SZCZEGÓLNOŚCI NA:
str 40

1 Różnorodność biologiczną,	str 40
2.Ochronę zdrowia ludzi na terenie objętym studium, ,	str 41
3.Ochronę przyrody, ,	str 41
3.1. Roślinność	str 41
3.2. Przewidywane oddziaływanie planowanych inwestycji na faunę oraz zalecenia ochronne,	str 42
4. .Ochronę wód i powierzchni ziemi.	str 43
5. Ochrona przed powodzią.	str 44
6. Ochrona powietrza i poziomu akustycznego	str 47
6.1.Ochrona powietrza	str 47
6.2.Ochrona przed hałasem - akustyka miasta	str 47
7. Ochrona walorów krajobrazowych	str 48
8. Warunki klimatyczne	str 48
9. Zasoby naturalne	str 49
10. Ochrona przed promieniowaniem niejonizującym,	str 49
11. Ochronę dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr materialnych	str 49
12. Wnioski	str 49

X. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCE BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PLANU W

SZCZEGÓLNOŚCI NA OCHRONĘ OBSZARU NATURA 2000, ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	str 50
1. Ochrona plaży nadmorskiej	str 50
2. Ochrona i wykorzystanie rekreacyjne lasu	str 50
3. Szlaki turystyki pieszej i rowerowej.	str 52
XI. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE LUB WYJAŚNIENIA BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH.	str 54
XII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	str 54
1. Podstawa i cel opracowania	str 54
2. Informacja o zawartości studium	str 54
3. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	str 55
4. Powiązania z innymi dokumentami:	str 56
5. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	str 56
6. Stan istniejący środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji studium	str 56
7. Stan środowiska	str 57
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogące być rezultatem realizacji planu w szczególności na ochronę obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru	str 59
9. Rozwiązania alternatywne lub wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych.	str 59

I. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, GŁÓWNYCH CELACH ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1. Podstawy prawne

Projekt studium, dla którego opracowana jest niniejsza prognoza dotyczy obszaru określonego uchwałą Rady Miejskiej w Łebie z dnia 22 czerwca 2012r. Nr XX/179/2012 w sprawie przystąpienia do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Łeby uchwalonego uchwałą nr 169/XXVII/00 Rady Miejskiej w Łebie z dnia 28 grudnia 2000r. oraz o przystąpieniu do sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko realizacji sporządzanego dokumentu i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Do zagadnień omawianych w niniejszej prognozie mają zastosowanie następujące akty prawne:

- 1) Uchwała Rady Miejskiej w Łebie nr XX/179/2012 z dnia 22 czerwca 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w jej granicach administracyjnych. miasta Łeby, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Łebie nr 169/XXVII/00 z dnia 28 grudnia 2000r.
- 2) Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r. ((t.j. Dz. U. z 2015r poz. 199,443,774).
- 3) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013r, poz. 1232 ze zmianami) oraz przepisy szczególne dotyczące: ochrony wód, gleby, powietrza, ochrony przed hałasem i ochrony krajobrazu.
- 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2013r, poz. 817 , z póź. zm)
- 5) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002r, Nr 122, poz. 1055).
- 6) Rozporządzenie Ministra Środowiska, z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j.Dz. U. 2014r, poz. 112 ze zm
- 7) Ustawa z 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j.Dz. U. z 2013t, poz. 1235 ze zmianami)
- 8) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (tj. Dz. U. z 2012r. poz.1059, t.j. ze zmianami),
- 9) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (t.j.Dz. U. z 2014, , poz. 112).
- 10) Ustawa o odpadach z dnia 14 grudnia 2012r, (tj. Dz. U. z 2013r, poz. 21 ze zm.).
- 11) Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tj. Dz. U. z 2014 r, poz.1153).
- 12) Ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U/ z 2015 r., poz. 1025,
- 13) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. - prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2015r, poz. 196 ze zmianami).

- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012r, poz. 1032)
- 15) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. z 2013 r, poz. 1205 ze zmianami).
- 16) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2013r, poz. 627 ze zmianami).
- 17) Ustawa z dnia 21 marca 1985r. – o drogach publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 ze zmianami),
- 18) Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo Wodne (t.j. Dz. U. z 2015r, poz. 469).
- 19) Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. . / t.j.Dz.U. z 2014 r, poz 1446 ze zm. /.
- 20) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014r. poz. 1409);
- 21) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska z dnia 16 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U.2014 poz.1408).
- 22) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510 z póź.zm.)
- 23) Obliczeniowe metody określania poziomów hałasu zewnętrznego (Ministerstwo Administracji, Gosp. Terenowej i Ochrony Środowiska).
- 24) Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony, wykonana przez Instytut Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej Akademii Hutniczej - Kraków 1990 rok,
- 25) Wskazówki metodyczne do oceny stopnia zanieczyszczenia gruntów i wód podziemnych produktami ropopochodnymi i innymi substancjami chemicznymi w procesach rekultywacji, PIOŚ Warszawa 1995r.
- 26) Ustawa z dnia 16 lipca 2004r - Prawo telekomunikacyjne. { Dz. U.2012r poz. 1445 z póź.zm.)
- 27) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miejskiej Łeba
- 28) Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza-krajobrazowa miasta Łeby, wykonana przez Eko-Angos - Biuro wdrożeń i projektów proekologicznych, A. Kazek, M. Szczepańska, Poznań 2005,
- 29) Regionalny Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego do 2018r. dla Regionu Północnego
- 30) Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013-2015”
- 31) mapy zagrożenia powodziowego ogłoszone jako obowiązujące od 15 kwietnia 2015r,
- 32) Pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 31 grudnia 2012r. nr RDOS. -Gd.-PNII.411.10.9.2012. AP w sprawie określenia szczegółowości informacji, która ma być zawarta w prognozie oddziaływania na środowisko realizacji studium.
- 33) Pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z dnia 3 stycznia 2013r. nr SE.ZNS-80/490/32/12 w sprawie określenie szczegółowości informacji, która ma być zawarta w prognozie oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń w/w studium.
- 34) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 przyjęta przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 r
- 35) Strategia rozwoju województwa pomorskiego (uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r)
- 36) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r. . Nr 172, poz. 3361)

- 37) Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w województwie pomorskim do roku 2025 (Uchwała Nr 1155/350/10 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 31 sierpnia 2010 r.)
- 38) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m. Łeby przyjęte uchwałą nr 169/XXVII/00 Rady Miejskiej w Łebie z dnia 28 grudnia 2000r z późn. zm.
- 39) Strategia rozwoju Gminy Miejskiej Łeba na lata 2014-2025 przyjęta przez Radę Miejską w Łebie w dniu 5 listopada 2014 r uchwałą nr IV/522/2014 .
- 40) Studium programowo – przestrzenne uzdrowiska Łeba opracowane w 2008 r
- 41) Uproszczony plan urządzenia lasu komunalnego Gminy Miejskiej Łeba na okres od 1.01.2006r. do 31.12.2015 r.
- 42) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne. Dziennik Ustaw. 2005, Nr 48, poz. 459.
- 43) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. Dz. U. 2014, poz. 1348.
- 44) Dyrektywa Ptasia. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona). Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 020/7, 26.1.2010, P. 0007 – 0025: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:020:0007:0025:PL:PDF>
- 45) Dyrektywa siedliskowa. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny. (Dz.U. Unii Europejskiej L 206, 22.7.1992, p.7 ze zmianami).

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu studium, sporządzono zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r, poz.1235).

2. Szczegółowa problematyka studium.

W studium uwzględniono, zgodnie z art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r poz. 647 z późn. zm.) uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
- 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- 4) stanem dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) warunkami i jakością życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
- 6) zagrożeniami bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
- 7) potrzebami i możliwościami rozwoju gminy;
- 8) stanem prawnym gruntów;
- 9) występowaniem obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
- 10) występowaniem obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
- 11) występowaniem udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 12) występowaniem terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
- 13) stanem systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
- 14) zadaniami służącymi realizacji ponadlokalnych celów publicznych;

15) wymaganiami dotyczącymi ochrony przeciwpowodziowej.

W studium określono:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
- 2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
- 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- 9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- 10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- 11) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;
- 12) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
- 13) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.);
- 14) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- 15) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- 16) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

2.1. Funkcje miasta:

Miasto Łeba stanowić będzie ośrodek pełniący następujące funkcje:

- wczasowo – turystyczną,
- wczasową o profilu sanatoryjnym,
- gospodarki morskiej w zakresie turystyki przybrzeżnej, jachtingu, rybołówstwa i ośrodka transgranicznego,
- regionalnego ośrodka usługowego,
- ośrodka mieszkaniowego.

2.2. Układ funkcjonalno – przestrzenny

2.2.1. Obszar miasta podzielony jest na **osiem stref funkcjonalno – przestrzennych** oznaczonych literami **A-H**. W poszczególnych strefach wyznaczono **podstrefy zakresu przekształceń** oznaczone numerami **1-4**.

Symbol strefy	Określenie funkcji
A	Strefa lasów nadmorskich – korytarz ekologiczny
B	Strefa portowa
C	Strefa turystyczno – wczasowa
D	Strefa wczasowa o profilu sanatoryjnym,
E	Strefa mieszkalno – pensjonatowa
F	Strefa terenów otwartych
G	Śródmiejska strefa usługowo – mieszkaniowa
H	Strefa rzemiosła i usług

Oddzielny obszar stanowią tereny Słowińskiego Parku Narodowego i rezerwatu przyrody „Mierzeja Sarbska”. Zagospodarowanie na ich terenie jest unormowane oddzielnymi aktami prawnymi, tak, że Rada Miasta nie ma na nie bezpośredniego wpływu. Na terenie Słowińskiego Parku istniejące obserwatorium aerologiczne Stacji Hydrologiczno-Meteorologicznej adaptowane bez zmian jak i inne punkty pomiarowe na terenie miasta. Zmiany zagospodarowania miejscowości Rąbka położonej w granicach Słowińskiego Parku Narodowego określa przepis szczególny obowiązujący w granicach SPN i jego otuliny.

W każdej ze stref funkcjonalno-przestrzennych A-H wyznaczono zależnie od zakresu projektowanych przekształceń podstrefy oznaczone nr 1-4.

Nr podstrefy	Zakres przekształceń
1	Podstrefa adaptacji
2	Podstrefa rewaloryzacji
3	Podstrefa przekształceń zagospodarowania
4	Podstrefa przekształceń funkcji

symbol na planszy np. **A.2.3.** oznacza

A – strefa funkcjonalno – przestrzenna „A”

2 – podstrefa rewaloryzacji; /pierwsza cyfra po symbolu literowym jest oznaczeniem podstrefy/

3 – trzeci obszar do rewaloryzacji w podstrefie /druga cyfra po symbolu literowym strefy jest numerem porządkowym obszaru w danej podstrefie/

W granicach poszczególnych stref obowiązują „ustalenia ogólne” dla danej strefy, chyba, że ustalenia szczegółowe dla podstrefy stanowią inaczej.

2.2.2.. Ustalenia obowiązujące dla wszystkich stref funkcjonalno – przestrzennych.

- Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią możliwości inwestowania określają przepisy wynikające z ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo Wodne (t.j. Dz. U. z 2015r, poz. 469).
- W przestrzeni publicznej wszystkich stref poza terenem pasa technicznego Urzędu Morskiego ustala się możliwość realizacji zieleni urządzonej, oraz obiektów małej architektury związanych funkcją rekreacji,
- Na etapie sporządzania planów miejscowych ustala się obowiązek określenia wskaźników intensywności zagospodarowania terenu, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy w tym wysokości i procentu zabudowy działki, oraz procentu powierzchni biologicznie czynnej działki.
- Preferuje się stosowanie zabudowy o wysokości dwóch lub trzech kondygnacji ze stromymi dachami lub innej w miejscach uzasadnionych w planach miejscowych
- W granicach obowiązujących planów miejscowych w przypadku ich zmiany dopuszcza się zachowanie dotychczas ustalonych parametrów zabudowy.
- W przypadku przebudowy i rozbudowy istniejących obiektów o większych parametrach niż określone w niniejszym studium dopuszcza się zachowanie ich dotychczasowych gabarytów.
- Miejsca parkingowe należy projektować w ilości nie mniejszej niż:
 - a) dla zabudowy mieszkaniowej 1 stanowisko na mieszkanie,
 - b) dla zabudowy hotelowej i pensjonatowej 1 stanowisko na 5 miejsc noclegowych,
 - c) dla zabudowy usługowej 1,5 stanowiska na 100m² pow. użytkowej,

Miejsca parkingowe należy bilansować uwzględniając łącznie obiekty istniejące i projektowane.

Do zadań własnych gminy nie należą tereny działek nr 41/2, 41/3, obręb 2 oraz 6/17, 6/18, 6/19, 6/20, obręb 1 stanowiące tereny zamknięte znajdujące się poza „władztwem planistycznym” gminy.

Szczegółowe omówienie poszczególnych stref zawarto w kierunkach pkt 2.1. Struktura przestrzenna– użytkowanie i wskaźniki stref

:

2.3. Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego

2.3.1. Ochrona środowiska - ustalenia

W zakresie ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego studium ustala:

- 1) harmonijne wkomponowywanie w przyrodnicze otoczenie nowej zabudowy,
- 2) wzmacnianie i kształtowanie powiązań ekologicznych pomiędzy systemem przyrodniczym miasta, a sąsiadującymi obszarami Natura 2000 (PLH PLH220023 Ostoja Słowińska, PLH PLH220018 Mierzeja Sarbska),
- 3) ochronę krajobrazu naturalnego poprzez pozostawienie otwartych przestrzeni na obszarach najbliższego otoczenia jezior Łebsko i Sarbsko /,
- 4) ochronę lasów i szuwarów przybrzeżnych północnego brzegu jeziora Sarbsko, przed wydeptywaniem i zaśmiecaniem,
- 5) przeciwdziałanie erozji wydm szarych w północnej części terenu miasta, poprzez pozostawianie niezagospodarowanej części terenów naturalnej sukcesji roślinności,
- 6) ochronę północnych terenów miasta w celu zachowania pozostałości unikatowych cech wybrzeża mierzejowego w korytarzu ekologicznym pomiędzy obszarami chronionymi Natura 2000 (Ostoją Słowińską i Mierzeją Sarbską), poprzez kontrolowanie ruchu

- turystycznego i ograniczanie jego uciążliwości,
- 7) utrzymanie prawidłowo działającego systemu melioracyjnego na obszarach sąsiadujących z jeziorami Łebsko i Sarbsko, w celu umożliwienia ekstensywnego użytkowania łąk, przeciwdziałania wtórnemu zabagnianiu oraz nadmiernemu rozrostowi zakrzewień wierzbowych i zadrzewień olszowych, co sprzyja zachowaniu podmokłych terenów otwartych, umożliwiając zwiększenie różnorodności awifauny oraz roślinności.
 - 8) dążenie do zachowania pełnej różnorodności zbiorowisk roślinnych w granicach obszaru miasta, bez względu na ich genezę,
 - 9) ograniczanie do niezbędnego minimum zmian użytkowania terenu z leśnego na inny,
 - 10) tworzenie stref zieleni krajobrazowo - izolacyjnej wokół osiedli i zespołów mieszkaniowych,
 - 11) pozostawienie wzdłuż rowów melioracyjnych pasa wolnego, szerokości 2,0 -3,0m bez zabudowy, sadzenia drzew i krzewów oraz przegradzania w celu umożliwienia konserwacji brzegów i ochrony płazów,
 - 12) nakaz prowadzenia prac budowlanych z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony gatunkowej, a w przypadku wystąpienia działań o potencjalnym negatywnym wpływie na gatunki chronione zobowiązuje się do podjęcia działań ograniczających i minimalizujących oddziaływanie na te gatunki. W przypadku, gdy planowane będzie wykonanie czynności, które mogłyby spowodować płoszenie ptaków bądź zniszczenie ich potencjalnych siedlisk, przeprowadzenie tych czynności powinno nastąpić poza okresem lęgowym ptaków stwierdzonych w granicach planu oraz w jego sąsiedztwie,
 - 13) w rozwiązaniach elewacyjnych stosować podział i środki techniczne zabezpieczające przed kolizją z ptakami,
 - 14) wykonanie, przed rozpoczęciem likwidacji zrujnowanych budynków w strefie D.4.1, inwentaryzacji ptaków oraz inwentaryzacji nietoperzy i uwzględnienie ewentualnych zaleceń chroniących w/w grupy zwierząt,
 - 15) ograniczenie do niezbędnego minimum wycinki drzew rosnących w granicach terenu studium z pozostawieniem drzew zdrowych, nieuszkodzonych oraz starszych okazów; ustala się bezwzględną ochronę drzew dziuplastych stanowiących potencjalne miejsca przebywania wiewiórki i nietoperzy,
 - 16) ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków na terenie objętym zmianą Studium, należy zapewnić zgodnie z przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów, objętych ochroną. Należą do nich:
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409),
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. poz. 1408),
 - Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, ze zmianami, tekst jednolity (Dz. U. z 4 grudnia 2014 r., poz. 1713),
 - Dyrektywa Siedliskowa 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny. (Dz.U. L 206, 22.7.1992, p.7 ze zmianami),
 - Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. 2005, Nr 48, poz. 459 ze zmianami),

- Dyrektywa Ptasia Parlamentu Europejskiego i Rady 2009 /147/ z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. L020, 26/01/2010 P, 0007 – 0025),
 - Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 r. poz. 1348).
 - W granicach obszaru Natura 2000 Mierzeja Sarbska PLH220018 obowiązują zapisy Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Mierzeja Sarbska PLH220018 (Dz.Urz.Woj. Pomorskiego 2014r. poz. 1715).
- 17) zakaz oddziaływania uciążliwości obiektów poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny,
 - 18) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże znacząco negatywne oddziaływanie,
 - 20).zakaz wprowadzania do powietrza substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających dopuszczalne wartości stężeń tych substancji (wg przepisów szczególnych) z uwzględnieniem tła istniejącego,
 - 21).dążenie do przygotowanie ciepła dla potrzeb grzewczych, dla obiektów nowo realizowanych i dogrzewanie obiektów sezonowych z kotłowni indywidualnych opartych wyłącznie o paliwo t.zw. ekologiczne (np. gaz ziemny, energia elektryczna, gaz propan-butan, pompy ciepłe, olej opałowy, drewno, panele słoneczne, pompy ciepłe), sukcesywną likwidację kotłowni na paliwo stałe,
 - 22).realizowanie budynków w nowych technologiach, które spełniają obowiązujące energetyczne warunki przegród budowlanych, obiekty nie spełniające tych wymogów należy docieplać celem zmniejszenia zapotrzebowania na energię cieplną i zmniejszenie zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza,
 - 23).dalsze zmniejszanie natężenia hałasu tak by poziom hałasu nie przekraczał norm dopuszczalnych,
 - 24).zakaz stosowania urządzeń powodujących wibracje wpływające ujemnie na zdrowie mieszkańców i obiekty budowlane,
 - 25).zakaz wytwarzania i emitowania promieniowania niejonizującego, przekraczającego dopuszczalne normy (wg przepisów szczególnych),
 - 26). nakaz zachowania istniejących stosunków wodnych w glebie,
 - 27). zabezpieczenie istniejącej warstwy gleby przy realizacji sieci i obiektów w celu jej wykorzystania do urządzenia terenów biologicznie czynnych,
 - 28).na całym obszarze studium do kształtowania zieleni (również na posesjach prywatnych) zaleca się stosowanie roślin gatunków rodzimych, zgodnych geograficznie i siedliskowo, z regionem, w obrębie którego zlokalizowany jest teren objęty zmianą studium. w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się gatunków inwazyjnych.
 - 29) dążenia do pełnej segregacji odpadów u źródła ich wytwarzania,
 - 30) zakaz odprowadzenia wód deszczowych zanieczyszczonych do wód powierzchniowych lub do gruntu,
 - 31) ochroną należy objąć wszystkie stadia rozwojowe wydmy nadmorskich, planowane inwestycje nie mogą prowadzić do zmiany konfiguracji wydmy oraz innych procesów prowadzących do degradacji wydmy.
 - 32) na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w pasie wydmy przy plażach i w strefie brzegowej jeziora Sarbsko należy skanalizować ruch

turystyczny tak by osoby korzystające z wypoczynku w Łebie nie obciążały najcenniejszych przyrodniczo fragmentów terenu

2.3.2. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Podstawę prawną ochrony wartości kulturowych stanowi ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. / . / t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm. /.

Przy sporządzaniu planów miejscowych, projektów budowlanych i budowie należy uwzględnić poniższe ustalenia dotyczące stref wyznaczonych na planszy „Polityki Przestrzennej” niniejszego studium.

2.3.3. Ustalenia w zakresie ochrony archeologiczno – konserwatorskiej

Strefa „W.I.” - pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej, wykluczającej wszelką działalność inwestycyjną i inną. Strefa „W.I.” obejmuje teren oznaczony na planszy „Polityki Uwarunkowań”

Obowiązujące rygory w strefie „W.I.”:

- zakaz wszelkiej działalności inżynierskiej, budowlanej i innej związanej z pracami ziemnymi (np. kopanie studni, melioracji, karczunku i nasadzania drzew itd.).
- zachowanie istniejącego układu topograficznego wraz z obiektami wpisanymi do rejestru zabytków i ujętych w ewidencji.
- w przypadku podjęcia jakiegokolwiek działalności na terenie objętym granicami strefy, a wynikającej ze sposobu użytkowania terenu obowiązuje występowanie o szczegółowe wytyczne do Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

Strefa „W.II.” - częściowej ochrony archeologicznej, ustala się nakaz przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych, wyprzedzających wszelkie prace inwestycyjne. Szczegółowy zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych ustala Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków.

Strefa „W.III.” - ograniczonej ochrony archeologicznej: ustala się wymóg przeprowadzenia archeologicznych badań interwencyjnych o charakterze nadzoru archeologicznego nad pracami inwestycyjnymi w zakresie określonym przez Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

2.3.4. Ustalenia w zakresie ochrony obiektów zabytkowych

Działalność inwestycyjna na terenie jednostki „G” musi uwzględniać ochronę historycznego układu przestrzennego w zakresie urbanistyki, skali obiektów budowlanych i detalu architektonicznego.

Wyznaczenie formalnie obowiązujących granic stref ochrony konserwatorskiej winno być dokonane przy opracowaniu planów miejscowych po przeprowadzeniu analizy poszczególnych obiektów o wartości konserwatorskiej i ich stref oddziaływania

Projektowanie, przebudowa i modernizacja obiektów znajdujących się w rejestrze i ewidencji konserwatorskiej wymienionych w punkcie 4.3., zlokalizowanych na terenie śródmiejskiej strefy usługowo – mieszkaniowej „G” w podstrefie adaptacji i rewaloryzacji niniejszych ustaleń wymaga zaopiniowania przez Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Powyższe wymogi dotyczą również wykonywanych planów miejscowych.

W granicach podstrefy adaptacji i podstrefy rewaloryzacji w jednostce „G” zasady ochrony zabytków ustala obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Łeba – ul. Kościuszki”

Wykaz obiektów zabytkowych znajdujący się w rejestrze i ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zamieszczono w III części studium – Kierunki pkt 4.2..

Ustalenia w zakresie ochrony obiektów zabytkowych

Działalność inwestycyjna na terenie jednostki „G” musi uwzględniać ochronę historycznego układu przestrzennego w zakresie urbanistyki, skali obiektów budowlanych i detalu architektonicznego.

Wyznaczenie formalnie obowiązujących granic stref ochrony konserwatorskiej winno być dokonane przy opracowaniu planów miejscowych po przeprowadzeniu analizy poszczególnych obiektów o wartości konserwatorskiej i ich stref oddziaływania

Projektowanie, przebudowa i modernizacja obiektów znajdujących się w rejestrze i ewidencji konserwatorskiej wymienionych w punkcie 4.2.(Kierunki), zlokalizowanych na terenie śródmiejskiej strefy usługowo – mieszkaniowej „G” w podstrefie adaptacji i rewaloryzacji niniejszych ustaleń wymaga zaopiniowania przez Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Powyższe wymogi dotyczą również wykonywanych planów miejscowych.

W granicach podstrefy adaptacji i podstrefy rewaloryzacji w jednostce „G” zasady ochrony zabytków ustala obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Łeba – ul. Kościuszki”

Zgodnie z przyjętym w 2007 r przez Radę Gminy „Programem opieki nad zabytkami Gminy Miejskiej Łeba” należy dokonywać weryfikację programu pod względem aktualizacji gminnej ewidencji zabytków i realizowanych zadań ujętych w programie, a w szczególności :

- uaktualnienia i uzupełnienia o nowe obiekty rejestru i ewidencji zabytków,
- określenia stanu technicznego obiektów
- opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego rejonu śródmieścia
- podejmowania działań w zakresie odnowy zabytków - zabezpieczenia ruin gotyckiego kościoła przy ul. Turystycznej,
- podnoszenia świadomości historycznej przez udostępnienie obiektów w celach turystycznych, tworzenie izb pamięci,
- 5.6 włączenie tematyki ochrony dóbr kultury do zajęć szkolnych, imprez organizowanych przez gminę publikacje materiałów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w prasie lokalnej i w materiałach promocyjnych,
- przy określaniu wytycznych architektonicznych dla obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków przyjęcie następujących zasad
 - a) obiekty należy poddać restauracji i modernizacji, z zachowaniem form zabytkowych oraz dążeniem do naprawy części przebudowanych, zniekształconych, przywróceniem budynkom ich pierwotnej formy architektonicznej,
 - b) nowa zabudowa winna być dostosowana do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie rozplanowania, skali i bryły zabudowy przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej oraz nawiązywać formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej. Nie może ona dominować nad zabudową historyczną, wszelka działalność inwestycyjna musi uwzględniać istniejące już związki przestrzenne i planistyczne.

Opieka nad zabytkami jest sprawowana przez ich właścicieli lub posiadaczy, polega w szczególności na zapewnieniu warunków: naukowego badania i dokumentowania zabytku, prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku; zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie; korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości; popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

2.4. Granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie ustalonych na podstawie odrębnych przepisów

- 1) Na terenie będącym przedmiotem opracowania występują grunty o zróżnicowanych wartościach parametrów geotechnicznych. Niezbędne jest w każdym przypadku poprzedzenie prac projektowych badaniami geotechnicznymi gruntu,
- 2) Cały teren opracowania znajduje się w otulinie Słowińskiego Parku Narodowego,
- 3) Formy ochrony przyrody - obszary prawnie chronione na terenie m. Łeba

2.4.1. Formy ochrony przyrody - obszary i obiekty prawnie chronione na terenie m. Łeba

Na terenie miasta Łeba znajdują się dwa pomniki przyrody:

- przy ulicy Mickiewicza 13.– dąb szypułkowy „Dąb Samotnik” o obwodzie 342 cm. wysokości 15,5 m. Pomnik znajduje się wśród zwartej zabudowy, przez co jego system korzeniowy ma ograniczony dostęp do wody,
- w miejscowości Rąbka - dąb szypułkowy, wiek-200 lat, obwód 4,0m, wysokość 16m.

W stosunku do pomników przyrody – drzew - obowiązują zakazy zawarte w art. 45.1. ustawy o ochronie przyrody:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- uszkodzania i zanieczyszczania gleby wokół drzew,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- umieszczania tablic reklamowych na drzewach,
- zmiany sposobu użytkowania ziemi w sąsiedztwie drzew.

Położenie obszaru opracowania w stosunku do obszarów prawnie chronionych

Miasto Łeba leży w otulinie Słowińskiego Parku Narodowego, z trzech stron otoczone jest przez obszary prawnie chronione, wkraczające swoim zasięgiem w granice miasta lub sąsiadujące z jego granicami:

- od północy – obszar Natura 2000 „Przybrzeżne Wody Bałtyku” (PLB990002),
- od zachodu – Słowiński Park Narodowy oraz dwa obszary Natura 2000: „Pobrzeże Słowińskie” (PLB220003) i „Ostoja Słowińska” (PLH220023),
- od wschodu – obszar Natura 2000 „Mierzeja Sarbska” (PLH220018), w którym zawiera się teren rezerwatu „Mierzeja Sarbska”.

Północno-wschodnia część miasta położona jest w Obszarze Natura 2000 Mierzeja Sarbska (PLH220018) oraz jednocześnie w zasięgu rezerwatu przyrody Mierzeja Sarbska, zajmującego znaczną powierzchnię Obszaru.

Obszary te obejmują przybrzeżne Jezioro Sarbsko będące siedliskiem priorytetowym 1150 (laguny), wąską mierzeję stanowiącą unikatowy kompleks wydm wałowych i parabolicznych oraz zróżnicowanych wilgotnościowo borów bażynowych. Jest to jedyny na polskim

wybrzeżu, poza Słowińskim Parkiem Narodowym, fragment mierzei z wydmami ruchomymi, w ramionach których występują niecki deflacyjne z bardzo rzadkimi zbiorowiskami torfowiskowymi i napiaskowymi. Zidentyfikowano tu 11 siedlisk przyrodniczych oraz liczne populacje gatunków roślin naczyniowych zagrożonych i prawnie chronionych w Polsce, ponadto obszar charakteryzuje się ogromnymi walorami krajobrazowymi.

Do czynników i rodzajów działalności wpływających na ten obszar z największą intensywnością, należą: ścieżki, szlaki piesze, szlaki rowerowe, turystyka piesza, jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych, wydeptywanie, nadmierne użytkowanie, prace związane z obroną przed aktywnością morza i ochroną wybrzeży.

Zagrożeniem dla obszaru jest nadmierny, niekontrolowany rozwój turystyki powodujący wydeptywanie i degradację chronionych siedlisk, zanieczyszczenie wód w jeziorze, prowadzenie prac odwodnieniowych, wycinanie drzew oraz pożary.

Zmiana Studium ustala ochronę mierzei przed nadmiernym, niekontrolowanym rozwojem turystyki powodującym degradację chronionych siedlisk, zanieczyszczeniem wód w jeziorze, prowadzeniem prac odwodnieniowych, wycinką drzew.

Dopuszcza się realizację nad jeziorem ośrodka przywodnego w strefie A.4.3 pod warunkiem minimalizacji zagrożenia dla płazów i gadów oraz dla ryjówki aksamitnej.

Północno-zachodnia część miasta (ok. 353,7 ha) położona jest w zasięgu Słowińskiego Parku Narodowego, utworzonego w 1967 r. Część ta obejmuje tereny rozciągające się wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Łebsko, oraz fragment wału wydmowego. SPN utworzono w celu ochrony cennych nadmorskich ekosystemów lądowych i wodnych, w tym unikatowych w skali wybrzeża Europy ruchomych wydm i procesów eolicznych.

W granicach Słowińskiego Parku Narodowego utworzono następnie dwa obszary Natura 2000: z uwagi na ochronę siedlisk przyrodniczych powstał Obszar Ostoja Słowińska (PLH220023) oraz z uwagi na ochronę ptaków obszar „Pobrzeże Słowińskie” (PLB220003). Występuje tu co najmniej 25 gatunków ptaków lęgowych z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, w tym 15 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt. W okresie wędrówek ptaków, w obszarze występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrownego (listę gatunków zamieszczono w części Uwarunkowania).

„Ostoja Słowińska” obejmuje dobrze zachowane, wykształcone typowo i na dużych powierzchniach, siedliska charakterystyczne dla terenów nadmorskich, w tym 26 typów siedlisk przyrodniczych, stanowiska gatunków roślin i zwierząt rzadkich i zagrożonych oraz objętych ochroną prawną. Chroniony tu jest unikatowy krajobraz ruchomych wydm. Morska część obszaru jest siedliskiem morświna.

Ograniczenie, a w wielu miejscach zaprzestanie wypasu łąk i pastwisk powoduje zanikanie dużych, otwartych powierzchni wokół dwóch największych jezior przymorskich Parku. Skutkiem tego jest zmniejszanie miejsc lęgowych ptaków charakterystycznych dla obszarów wodno-błotnych (siewkowatych) oraz zanik zbiorowisk roślinnych związanych z gospodarką człowieka (łąk).

Bardzo duża presja turystyczna w najbardziej uczęszczanych miejscach Parku w obrębie plaży i wydm przednich niszczy zbiorowiska psammofitów i miejsca lęgowe ptaków tam bytujących.

Duże wahania poziomu wód gruntowych i nieuregulowana gospodarka ściekowa powodują niekorzystne zmiany w strukturze ekosystemów jeziornych i torfowiskowych (obniżanie poziomu wody, eutrofizacja).

Do czynników i rodzajów działalności wpływających na ten obszar z największą intensywnością, należą: odpady, „dzikie” ścieżki, szlaki piesze, szlaki rowerowe, ośrodki edukacyjne, różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze, turystyka piesza,

jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych, zanieczyszczenia wód, odwadnianie, oraz prace związane z obroną przed aktywnością morza i ochroną wybrzeży.

Szczegółowe zestawienie zagrożeń dla tych obszarów zawiera Projekt planu ochrony Słowińskiego Parku Narodowego, tom XVIII. Operat generalny – synteza planu, sporządzony w 2003, przedstawiony w części Uwarunkowania.

Zmiana Studium ustala konieczność uwzględnienia we wszystkich rodzajach działalności gospodarczej miasta Łeby zasad ochrony krajobrazu, środowiska przyrodniczego i kulturowego, zawartych w Planie ochrony „Słowińskiego Parku Narodowego”, ponieważ wymogi ochronne, wynikające z obowiązujących przepisów dotyczących Parku, sprzyjają zachowaniu zrównoważonego rozwoju przestrzennego w ośrodkach osadniczych znajdujących się w jego granicach i zapobiegają nadmiernej presji turystycznej i urbanizacji.

Od północy do lądowych granic miasta przylega część rozległego (ok. 200 km), morskiego obszaru ochrony ptasiej: Przybrzeżne wody Bałtyku (PLB990002).

Obszar N2000 „Przybrzeżne wody Bałtyku” stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej. Zimują tam w znacznych ilościach ptaki należące do co najmniej dziesięciu gatunków, w tym do dwóch z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, a ponadto występują objęte ochroną ścisłą foki: szara i obrączkowana oraz morświn.

Głównym zagrożeniem dla zwierząt obszaru N2000 „Przybrzeżne wody Bałtyku” są plany lokalizacji w jego granicach farm elektrowni wiatrowych oraz pewne formy rybołówstwa - sieci stawne i sznury hakowe.

Celem ochrony obszarów Natura 2000 studium zabrania podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na rośliny i zwierzęta gatunków, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000.

W granicach obszarów obowiązują: Dyrektywa Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków - Dyrektywa Ptasia Dyrektywa Rady 92/43/EWG dotycząca ochrony siedlisk przyrodniczych i dzikiej fauny i flory - Dyrektywa Siedliskowa.

Powyższe obszary prawnie chronione szczegółowo omówiono w uwarunkowaniach pkt 3.10.

2.4.2. Inne obszary prawnie chronione.

Na terenie objętym planem położony jest **pas nadbrzeżny Morza Bałtyckiego**, na którego obszarze obowiązują przepisy ustawy z dnia 22 marca 1991r. - O obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tj.Dz.U. z 2013r,poz. 934, 1014).).

W skład pasa nadbrzeżnego wchodzi:

- 1– pas techniczny – stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu, którego funkcja związana jest z utrzymaniem brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska,
- 2– pas ochronny – obejmujący obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego.

Granice pasa technicznego oraz pasa ochronnego zostały ustanowione w następujących dokumentach:

- Zarządzenie nr 2 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie określenia **granic pasa technicznego** Urzędu Morskiego w Słupsku na terenie Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 57/06 poz. 1186);
- Zarządzenie nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie określenia **granic pasa ochronnego** Urzędu Morskiego w Słupsku na terenie

Województw Pomorskiego i Zachodniopomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 57/06 poz. 1186).

Studium uwzględnia powyższe zakazy, zapewniając niezbędną ochronę dla obszarów chronionego krajobrazu i pasa ochronnego brzegu morskiego.

Pas techniczny zgodnie z art.9 ust.1 pkt 6 lit.c ustawy Prawo wodne zalicza się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią

2.4.3. Cenne przyrodniczo obszary nieobjęte ochroną prawną/

Należą do nich północne tereny miasta, obejmujące pasmo mierzei, zwężone wskutek istniejącej zabudowy, stanowiące łącznik pomiędzy wymienionymi wyżej obszarami chronionymi. W aktualizowanym studium położono szczególny nacisk na rolę tego terenu o charakterze korytarza ekologicznego, w zachowaniu pozostałości unikatowych cech wybrzeża mierzejowego, poprzez ustalenia dotyczące kontrolowania ruchu turystycznego i ograniczenia jego uciążliwości. Konieczne jest wyraźne oznakowanie szlaków pieszych i rowerowych, ograniczenie liczby przejść w kierunku brzegu morskiego, likwidacja „dzikich” ścieżek, przebiegających poza systemem ścieżek oznakowanych, rozpowszechnienie koszy na śmieci, ławek i toalet.

Do cennych przyrodniczo obszarów należą także tereny łąk rozciągających się w sąsiedztwie jezior Łebsko i Sarbsko, w południowej części miasta. Wskazany jest tu wypas i umiarkowanie nasilona gospodarka łąkarska z opóźnionym pierwszym pokosem (w celu ochrony ptaków gniazdujących na ziemi) oraz pozostawienie nie użytkowanych łąkarsko enklaw w najbardziej podmokłych partiach terenu.

3. Powiązania z innymi dokumentami:

Przy sporządzaniu zarówno studium, jak i prognozy, uwzględniono powiązania z następującymi dokumentami:

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miejskiej Łeba uchwalone w dniu 28 grudnia 2000r. uchwałą Rady Miejskiej w Łebie nr. 169/XXVII/2000, z póź. zm
- Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodniczo–krajobrazowa miasta Łeby wykonana w 2005r.

Następującymi obowiązującymi planami miejscowymi na terenie miasta Łeby:

- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu miasta Łeby w sąsiedztwie kanału Chełst pod nazwą „Łeba – strefa terenów otwartych” przyjęty uchwałą nr XLI/373/2010 z dnia 27.08.2010.
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby w granicach działek nr 67/1, 13/3L obr. 2 – O.W. „Górnik” w Łebie, która została przyjęta uchwałą nr 230/XXXVIII/97 w dniu 24.09.1997..
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby w obszarze nad kanałem Chełst przyjętym uchwałą Nr 68/X/2003.
- Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego śródmieścia miasta „Łeba – ul. Kościuszki” przyjęty uchwałą nr XIX/171/2012 z dnia 22.05.2012.. Obszar planu obejmujący centralną część miasta.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby dla terenu zlokalizowanego na zakończeniu ulicy Nadmorskiej przyjęty uchwałą XL/361/2010 z dnia 29 lipca 2010 r.
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Łeba – Port Strona Zachodnia II” przyjęty uchwałą nr 293/XXXIV/2005 z dnia 31 maja 2005 r.

- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu miasta Łeby w obszarze ograniczonym Kanałem Portowym i ul. Turystyczną, przyjęty uchwałą nr 263/XLVII/98 z dnia 27.02.1998.
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby w obszarze przylegającym do ul. Sienkiewicza i 11-go listopada pod nazwą „Łeba – Sienkiewicza III” przyjęty uchwałą XL/360/2010 z dnia 29 lipca 2010 r.
- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego wykonanym w 2009r. \
- Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020,
- Regionalnym Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego do 2018r. dla Regionu Północnego
- Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013-2015”
- Mapą zagrożenia powodziowego ogłoszoną jako obowiązującą od 15 kwietnia 2015r,
- Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 przyjętą przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 r
- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r. . Nr 172, poz. 3361)
- Strategią rozwoju turystyki województwa pomorskiego na lata 2004 - 2013 (uchwała Nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004 r)
- Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w województwie pomorskim do roku 2025 (Uchwała Nr 1155/350/10 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 31 sierpnia 2010 r.)
- Strategią rozwoju Gminy Miejskiej Łeba na lata 2014-2025 przyjętą przez Radę Miejską w Łebie w dniu 5 listopada 2014 r uchwałą nr IV/522/2014 .

Studium składa się z dwóch części: część I stanowią uwarunkowania - inwentaryzacja stanu istniejącego, część II zawiera kierunki rozwoju gminy wraz z załącznikami graficznymi. Określa kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów wraz z kierunkami rozwoju osadnictwa, infrastruktury społecznej, funkcji gospodarczych (produkcyjnych i usługowych), funkcji mieszkaniowej, turystyki, sportu i rekreacji. Wskazuje kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów oraz tereny wyłączone z zabudowy.

Przedstawia zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody oraz krajobrazu kulturowego, środowiska kulturowego oraz środowiska archeologicznego. W kierunkach rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej przedstawiono ustalenia dotyczące m.in. rozwoju, modernizacji układów komunikacyjnych, zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia i unieszkodliwiania ścieków, gospodarki odpadami, rozwoju telekomunikacji i systemu elektroenergetycznego. Ujęto także zagadnienia dotyczące kierunków i zasad kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej oraz usług, wyznaczono tereny przeznaczone do opracowania planów miejscowych.

W studium, w zakresie ochrony środowiska uwzględniono wszystkie elementy podlegające ochronie w granicach administracyjnych Gminy Miejskiej Łeba.

II. METODA SPORZĄDZENIA PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu studium, sporządzono zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

Prognozę sporządzono zgodnie z obowiązującą ustawą z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r, poz.1235). odpowiednio formułując i opracowując zagadnienia wyznaczające merytoryczny zakres opracowania. Prognozę przedstawiono w formie opisowej i graficznej.

Celem sporządzenia prognozy, opracowanej równocześnie z projektem zmiany studium, jest określenie zagrożeń dla środowiska, które mogą powstać w czasie realizacji ustaleń studium i ich minimalizacja, poprzez:

- a) ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na środowisko jakie może wywołać realizacja ustaleń zawartych w projekcie studium uwzględniająca stopień szczegółowości informacji, która ma być zawarta w prognozie oddziaływania na środowisko określonych przez:
 - Pismo Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 31 grudnia 2012r. nr RDOS.-Gd.-PNII.411.10.9.2012. AP w sprawie określenia szczegółowości informacji, która ma być zawarta w prognozie oddziaływania na środowisko realizacji studium.
 - Pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z dnia 3 stycznia 2013r. nr SE.ZNS-80/490/32/12 w sprawie określenie szczegółowości informacji, która ma być zawarta w prognozie oddziaływania na środowisko realizacji studium.

W prognozie kolejno:

- w oparciu o wcześniej wykonane opracowanie ekofizjograficzne dokonano identyfikacji najistotniejszych uwarunkowań przyrodniczych (wynikających z dotychczasowego zagospodarowania) występujących na obszarze objętym studium.
- przeprowadzono analizę projektowanych rozwiązań planistycznych i ustaleń studium, określając zagrożenia dla środowiska, jakie mogą się pojawić w przypadku ich realizacji.
- przeprowadzono analizę rozwiązań planistycznych i ustaleń studium, oceniając wpływ realizacji ustaleń zmiany studium na środowisko oraz rozwiązania ograniczające ich negatywny wpływ na środowisko

Sporządzenie prognozy wymagało analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu (niezwiązanym z planem).

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb niniejszej zmiany studium,
- ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Miejskiej Łeba uchwalone w dniu 28 grudnia 2000r. uchwałą Rady Miejskiej w Łebie nr. 169/XXVII/2000, z póź. zm.
- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń zmiany studium,
- uwarunkowania wynikające z realizacji ustaleń obowiązujących planów,
- działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarze objętym studium realizowane zgodnie z ustaleniami zawartymi w planach.

W prognozie wykorzystano przede wszystkim informacje i analizy zawarte w sporządzonym uprzednio opracowaniu ekofizjograficznym, inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczo–

krajobrazowej miasta Łeby wykonanej w 2005r, planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego i waloryzacji przyrodniczej Województwa Pomorskiego.

Prognoza wykonywana była równocześnie z pracami nad projektem studium. Propozycje innego brzmienia niektórych zapisów niż w analizowanym projekcie studium – zapisy alternatywne – przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu i w związku z tym nie zostały ujęte w niniejszym opracowaniu.

Prognoza składa się z trzech merytorycznych części.

W części **pierwszej** (rozdz.I - III) omówiono:

- zakres, cel, podstawę prawną opracowania zmiany studium,
- przedmiot zmiany studium – wypis ustaleń
- powiązania z innymi dokumentami,
- metodę sporządzenia prognozy,
- metodę badania skutków realizacji studium,

W części **drugiej** (w rozdz. IV - VIII) dokonano – w oparciu o wcześniej wykonane opracowanie ekofizjograficzne – identyfikacji najistotniejszych uwarunkowań przyrodniczych (wynikających z dotychczasowego zagospodarowania) występujących na obszarze objętym studium.

- transgraniczne oddziaływanie ,
- stan istniejący środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia ustawy o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym,

W części **trzeciej** (w rozdziale IX) określono przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko, w szczególności na:

- różnorodność biologiczną
- ochronę zdrowia ludzi na terenie objętym planem.
- ochronę przyrody
- ochronę wód i powierzchnię ziemi.
- ochronę powietrza i poziomu akustycznego.
- krajobraz
- klimat.
- zasoby naturalne,
- ochronę dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr materialnych

III. PROPOZYCJA PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ STUDIUM ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH PRZEPROWADZANIA

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko do projektu studium „Miasta - Łeby” w Województwie Pomorskim jest wykonaniem obowiązku, jaki nakłada art. 51 ust. 1 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r, poz. 1235 ze zm.) i stanowi część postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko sporządzanej do zmiany studium (Uchwała Rady Miejskiej w Łebie nr XX/179/2013 z dnia 22 czerwca 2012r).

Zgodnie z w/w ustawą prognoza łącznie ze studium poddana zostanie procedurze wyłożenia do publicznego wglądu i dyskusji publicznej w celu rozpatrzenia ewentualnych wniosków.

Zakres prognozy określa art. 51 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy. Niniejsze opracowanie stanowi prognozę oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby sporządzonego na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Łebie Nr XX/179/2013 z dnia 22 czerwca 2012r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium.

W prognozie przeanalizowano zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać w czasie realizacji inwestycji.

Okresowo w trakcie realizacji zabudowy i infrastruktury technicznej zwiększy się:

- zanieczyszczenie atmosfery związane z pracą sprzętu budowlano-montażowego i środków transportu (wzrost zapylenia o małym zasięgu i emisja spalin),
- pogorszenie klimatu akustycznego spowodowane pracą sprzętu budowlano-montażowego i środków transportu,
- okresowe zakłócenie stosunków wodnych (wykopy).

Powyższe zagrożenia nie mają trwałego charakteru, ustąpią po ukończeniu budowy, zasypaniu wykopów i rekultywacji terenu.

W niniejszej prognozie przeanalizowano następujące potencjalne zagrożenia dla środowiska, które może spowodować realizacja zmiany studium

- a) zwiększenie zanieczyszczeń powietrza (emisja zanieczyszczeń przy spalaniu),
- b) zanieczyszczenie wody i gleby (tworzenie ścieków gospodarczo - bytowych, odpadów stałych,
- c) zwiększenie hałasu (zwiększony hałas komunikacyjny),
- d) zmianę wartości użytkowej terenu (zniszczenie gleby, zmiana poziomu wód gruntowych).
- e) zmianę klimatu,
- f) zmianę krajobrazu,
- g) zmianę szaty roślinnej i zagrożenia dla zwierząt
- h) oddziaływanie na obszary proponowane do ochrony sąsiadujące z terenem objętym zmianą studium,
- i) wpływ na zdrowie mieszkańców.

IV. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Dla planowanych przedsięwzięć wynikających z realizacji ustaleń projektu studium nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 104 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie z dnia 3 października 2008 r. (Dz. U. z 2013r, poz. 1235 ze zm.).

V. STAN ISTNIEJĄCY ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI ZMIANY STUDIUM!

1. Położenie geograficzne, budowa geologiczna i ukształtowanie terenu

Miasto Łeba w świetle podziału fizyko-geograficznego położone jest w makroregionie Pobrzeża Koszalińskiego w pasie przylegającym bezpośrednio do Bałtyku (Wybrzeże Słowińskie) składającym się z plaż, nadmorskich wydmy, jezior przybrzeżnych (Łebsko,

Sarbsko) oraz terenów bagiennych (wokół jezior i rzek). Miasto podzielone jest na część wschodnią i zachodnią rzeką Łebą (dł. rzeki 117 km).

Miasto położone jest pomiędzy Bałtykiem a dwoma jeziorami przybrzeżnymi (Łebsko od strony zachodniej i Sarbsko od strony wschodniej), oddzielonymi od morza piaszczystymi mierzejami, o dużych powierzchniach (Łebsko 7140 ha - trzecie pod względem wielkości w Polsce, Sarbsko 651 ha), małej głębokości (średnia głębokość - Łebsko 2,7 m, Sarbsko 1,2 m).

Budowa geologiczna

Powierzchnia terenu jest stosunkowo płaska, deniwelacje nie przekraczają 2,5 m, jedynie w pasie wydm nadmorskich dochodzą do wartości 10,0 m. Na terenie opracowania rzędne wahają się od 1,1 m do 2,15 m n.p.m. wykazując tendencje do obniżania w nieckach pojeziornych, w których poziom wody jest regulowany systemem rowów melioracyjnych i przepompowni.

Tereny wyżej położone zbudowane są z piasków drobnych i tylko miejscami występują niekontrolowane nasypy i namuły. Głębsze podłoże zbudowane jest z piasków średnich i pospółek. Nie wszystkie grunty nadają się do bezpośredniego fundamentowania.

Poziom wody gruntowej, wahający się okresowo zależnie od warunków pogodowych, jest bardzo wysoki i wynosi w granicach 0,5-1,5 m pod poziomem terenu, co uniemożliwia podpiwniczenie budynków.

Wody gruntowe mogą wykazywać słabą agresywność w stosunku do betonu, co wymaga odpowiednich zabezpieczeń.

Nawodnienie gruntów przy głębokości przemarzania 0,8-1,0 m powoduje niebezpieczeństwo działania wysadzinowego przy płytszym fundamentowaniu.

Te stosunkowo utrudnione warunki gruntowo - wodne, zmieniające się lokalnie wymagają przed podjęciem inwestowania wykonania szczegółowego rozpoznania zgodnie z wymogami prawa geologicznego i górniczego.

2. Użytkowanie i zagospodarowanie terenu.

Studium obejmuje obszar w granicach administracyjnych miasta Łeby. o łącznej powierzchni 1.480,96 ha. Podział gruntów w zależności od przeznaczenia przedstawia tabela poniżej:

Użytkowanie gruntów w mieście Łeba

	Podział powierzchni gminy wg przeznaczenia gruntów	
Rodzaj gruntu	Jednostka	
	[ha]	[%]
Rolne	262,87	18
Leśne	681,54	46
Budowlane	249,42	17
Grunty pod wodami	14,24	1
Nieużytki	208,48	14
Tereny różne	64,41	4

Zródło: U.G.Łeba marzec 2015r

Teren jest uzbrojony w sieć wodociagową, kanalizację sanitarną, częściowo w kanalizację deszczową, sieć gazową, energetyczną i telefoniczną.

Obszar objęty zmianą studium jest w przeważającej części gruntem prywatnym.

2.1. Złoża kopalin

- Zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2015r, poz. 196 ze zm.) na obszarze Gminy Miejskiej Łeba istnieje jedynie złoża soli kamiennej, wstępnie rozpoznane w kategorii C2. Do chwili rozpoznania złoża w kategorii C1 nie jest możliwa jego eksploatacja, w związku z czym nie ma możliwości wyznaczenia filaru ochronnego złoża kopaliny.
- Na obszarze zagospodarowania nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla objęte ustawą z dnia 9 czerwca 2011r.prawo geologiczne i górnicze (t.j.. Dz.U. z dnia z 2015r, poz. 196 ze zm.)

2.2. Melioracje wodne

Zgodnie z wnioskami zawartymi w piśmie MW.M5-60/ŁE/3/2015 z dnia 18 marca 2015r złożonym przez Zarząd Melioracji i Urzędzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku, Terenowy Oddział w Redzie do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Łeby, na terenie miasta Łeby znajdują się następujące **urządzenia melioracji wodnych podstawowych**:

- rzeka Chełst,
- lewy wał przeciwpowodziowy rzeki Chełst
- wał przeciwpowodziowy przy jeziorze Łebsko,
- stacja pomp Łeba
- kanał Łebski.

Cały obszar miasta Łeby odwadniany jest za pomocą 2 obiektów melioracyjnych, polder „Miasto – Łeba” i polder „Sarbsk III”. Tereny odwadniane są grawitacyjnie i mechanicznie przez istniejące 2 przepompownie. Aktualnie pompy są włączane w miarę potrzeb.

Polder „Miasto – Łeba”

Teren melioracyjny **Miasto - Łeba** odwadniany jest grawitacyjnie i mechanicznie przez istniejącą przepompownię zlokalizowaną przy ujściu kanału Łebskiego. Pompownia odprowadza nadmiar wody z terenu zlewni. Odbiornikiem wody z obszarów odwadnianych jest rzeka Łeba i jezioro Łebsko. Powierzchnia obszaru odwadnianego wynosi **599 ha**. Spływ wody do przepompowni wynosi **700l/sek**. Aktualnie pompy są włączane w miarę potrzeb. U wylotu kanału Lucińskiego zbudowano korek ziemny umożliwiający przetrzymywanie wody tak by przy wyższych stanach (sztormowych) woda nie cofała się z jezioro Łebsko do kanałów polderu „Miasto – Łeba”

Poziomy pracy pomp.	odczyt na łacie	
• maksymalny przy którym pompa jest uruchamiana	1,99	+0,30m. npm
• wegetacyjny (średni)	1,24	- 0,45m. npm
• minimalny przy którym pompa jest wyłączana	0,24	- 1,45m. npm
wydajność przepompowni wynosi		700l/sek.
zainstalowane są 2 pompy Q = 400l/sek i Q = 300l/sek		

Polder Sarbsk III

Teren melioracyjny **Sarbsk III** odwadniany jest grawitacyjnie Kanałem Noweckińskim oraz istniejącą przepompownią zlokalizowaną w odległości ok. 550m. od Kanału Chełst. Odbiornikiem wód jest rzeka Chełst.. Powierzchnia obszaru odwadnianego wynosi 434ha Spływ wody do przepompowni wynosi **1200l/sek**. Aktualnie pompy są włączane w miarę potrzeb.

Poziomy pracy pomp w m. npm.	odczyt na łacie	
• maksymalny przy którym pompa jest uruchamiana	2,94	+0,50m. npm
• wegetacyjny (średni)	1,64	- 0,80m. npm

- minimalny przy którym pompa jest wyłączana 1,24 - 0,50m. npm
wydajność przepompowni wynosi 1 200l/sek.
zainstalowane są 2 pompy o wydajności $Q = 600\text{l/sek}$ każda, które mogą pracować, w miarę potrzeb, równocześnie.

Tak zorganizowany system odwadniający zapewnia ochronę roślin, może być również wykorzystywany w okresie zagrożenia przeciwpowodziowego i umożliwienia ekstensywne użytkowanie łąk.

Studium ustala:

- modernizację istniejących przepompowni,
- zachowanie istniejących stosunki wodnych w glebie,
- pozostawienie pasa woln wolnego szerokości 2,0 – 3,0m wzdłuż rowów melioracyjnych, rzeki Chełst i kanału Łebskiego (min. 1,5m) bez zabudowy, nasadzeń i przegradzania w celu umożliwienia konserwacji brzegów i ochrony płązów,
- w przypadku konieczności likwidacji rowu wykonanie drenażu z odprowadzeniem wód do czynnych rowów.

Zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych (Prawo wodne, art. 27. 1) w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar.

Właściciel nieruchomości przyległej do powierzchniowych wód publicznych jest obowiązany (Prawo wodne art. 28. 1). umożliwić dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymywaniem wód oraz dla ustawiania znaków żeglugowych lub hydrologiczno-meteorologicznych urządzeń pomiarowych.

W celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych (Prawo wodne art. 88n. 1) zabrania się:

- 1) przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż korony wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;
- 2) uprawy gruntu, sadzenia drzew lub krzewów na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- 3) rozkopywania wałów, wbijania słupów, ustawiania znaków przez nieupoważnione osoby;
- 4) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- 5) uszkodzania darniny lub innych umocnień skarp i korony wałów.

Przy realizacji studium należy zapewnić 3,0 m. pas terenu wzdłuż urządzeń melioracyjnych szczegółowych, wzdłuż pozostałych urządzeń pas 2m, umożliwiając ich konserwację.

2.3. Ochrona przed powodzią

Ze względu na swoje usytuowanie, bliskość morza, ujściowy odcinek rzeki Łeby, duży obszar gminy Łeba położony jest na terenach zagrożonych powodzią. **Do określenia obszarów zagrożenia powodziowego wykorzystano mapy zagrożenia powodziowego ogłoszone jako obowiązujące od 15 kwietnia 2015r.**, opracowane z uwzględnieniem Dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa).

Zgodnie z Ustawą z dnia 18 lipca 2001r. Prawo Wodne (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz.199) na „Mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”, ogłoszonych w 2015r oznaczone są następujące obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub, na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- 2) obszary, szczególnie zagrożenia powodzią,
- 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku;
 - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego,
 - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego

Do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią zgodnie z art.9 ust.1 pkt 6 lit.c ustawy Prawo wodne zalicza się:

- a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%),
- b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%),
- c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne,
- d) pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,

Na rysunku studium zgodnie z Ustawą z dnia 18 lipca 2001r. Prawo Wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz.199) oznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią wskazane na mapach zagrożenia powodziowego „Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”, ogłoszone w 2015r.

Ze względu na czytelność rysunku studium wrysowano:

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią , prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi raz na 100lat (1%).
- granice pasa technicznego obszaru morskiego;

Nie wrysowano obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat.

\Kierunki studium uzupełniono (pkt 11) o następujące ustalenie „**W planach miejscowych uwzględnić** również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat,;

Utrzymanie w stanie dotychczasowym urządzeń melioracji wodnych ochroni teren przed zalaniem.

3. Stan środowiska

Atrakcyjnie położona w pobliżu morza Łeba, posiada predyspozycje do roli obszaru rekreacyjnego.

Zgodnie z „Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013-2015” Wydział Monitoringu WIOŚ w Gdańsku prowadzi monitoring następujących elementów środowiska: jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby i ziemi, przyrody, hałasu, pól elektromagnetycznych, promieniowania jonizującego.

W 2014 roku WIOŚ w Gdańsku wykonał pomiary hałasu drogowego w Łebie - 4 punkty pomiarowe zlokalizowane przy Al. św. Jakuba, ul. Wojska Polskiego, ul. 10 marca, ul. Kościuszki. **Nie stwierdzono przekroczeń** dopuszczalnych poziomów **hałasu** w środowisku, w rejonie punktów pomiarowych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska, z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r, poz. 112.

Zgodnie z monitoringiem **jakości powietrza** stężenia podstawowych zanieczyszczeń powietrza mieszczą się w obowiązujących dopuszczalnych stężeniach. Oznacza to, iż dotychczasowy sposób użytkowania nie stanowi zagrożenia dla środowiska.

W ramach działalności monitoringowej i kontrolnej oraz dodatkowo z danych Urzędu Komunikacji Elektronicznej i PSE do źródeł **pól elektromagnetycznych** mogących znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się:

- stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym wynoszącym nie mniej niż 110 kV, o długości nie mniejszej niż 15 km (Polskie Sieci Elektroenergetyczne),
- instalacje radiokomunikacyjne, radiostacje elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

Na terenie Województwa Pomorskiego nie stwierdzono przekroczeń pola elektromagnetycznego

4. Warunki klimatyczne i krajobrazowe.

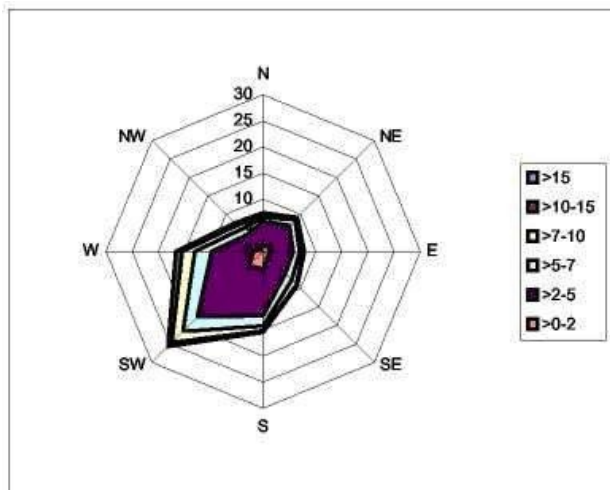
a) Klimat.

Na lokalną zmienność stanów pogodowych wpływa w dużej mierze sąsiedztwo Morza Bałtyckiego. Wynikiem tego są łagodne zimy, opóźnione chłodne wiosny, dość chłodne lata oraz długie ciepłe jesienie. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec sierpień ze średnią temperaturą wynoszącą +16,7^o C i sierpień 16,6^o C. Dni gorących (z temp. max. powyżej 25° c) mniej niż 15. Liczba godzin usłonecznienia 218,1 w lipcu i 216 w sierpniu. Ma to szczególne znaczenie dla rozwoju turystyki i wypoczynku.

Wpływ Bałtyku zaznacza się opóźnieniem pór roku, średnio o dwa tygodnie i większą ilością opadów, wilgoci i wiatrów. Charakterystyczne jest występowanie silnych mgieł i ros zwłaszcza pod koniec lata. Klimat ma charakter morski przejściowo kontynentalny mało korzystny dla większości form rekreacji. Elementy klimatu korzystne dla turystyki to naturalny aerozol morski, duże urozmaicenie i niewielka emisji zanieczyszczeń do atmosfery

Najistotniejszą cechą klimatu pasa przybrzeżnego jest dość duży ruch powietrza wywołany wiatrami wiejącymi od strony morza. Właśnie wtedy ujawniają się właściwości klimatu morskiego: zmniejszenie amplitud termicznych, wzrost wilgotności, wzrost prędkości wiatru, napływ czystego powietrza bez alergenów oraz występowanie aerozolu morskiego.

Przeważający kierunek wiatrów południowo – zachodnie, zachodnie i południowe. Największe wiatry wieją w listopadzie osiągając średnio 4,1m/s. Najcieplejszymi miesiącami jest lipiec i sierpień.

. Kierunkowo – prędkościowa róża wiatrów

Stan powietrza.

Aktualny stan zanieczyszczenia powietrza wg. danych Woj. Inspektoratu O.Ś. w Gdańsku z 2014r. nie przekracza dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu - wg załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Projektowana realizacja studium nie spowoduje zwiększenia wprowadzanych zanieczyszczeń do powietrza nie będzie więc miała negatywnego wpływu na klimat.

b) Krajobraz

Najbardziej charakterystycznymi i cennymi obszarami krajobrazu miasta Łeby są :

- pas zalesionych wydm nadmorskich
- otwarty krajobraz w kierunku Mierzei Słowińskiego Parku,
- wnętrze krajobrazowe częściowo zrewaloryzowanej ulicy Kościuszki

Ochrona krajobrazu w strefie „A” lasów nadmorskich wymaga zachowania wartościowego drzewostanu, pasa zieleni tworzącego korytarz ekologiczny. Urządzenie terenów rekreacyjnych w lasach komunalnych tylko na najbardziej odpornych siedliskach dla spowodowania koncentracji wypoczynku umożliwienia ochrony i rozwoju słabszych i cenniejszych elementów środowiska przyrodniczego.

W strefie „A” dla jej ochrony przed nadmierną penetracją należy skanalizować ruch turystyczny przez urządzenie przejść na plażę. Inwestowanie w strefie ogranicza się do adaptacji lub rewitalizacji chaotycznych układów istniejącego zainwestowania. Wysokość zabudowy ogranicza się do wysokości zadrzewienia. Dopuszcza się zwieńczenia dachów w formie akcentów wysokościowych /wieżyczek/ charakterystycznych dla zabudowy pensjonatowej dla uatrakcyjnienia locji od strony morza.

Teren po zachodniej stronie drogi dojazdowej do Łeby pozostawia się nie zabudowany dla zachowania otwartego krajobrazu w stronę wydm Słowińskiego Parku i umożliwienia naturalnej sukcesji roślinnej.

Najbardziej charakterystyczne wnętrze krajobrazowe, ulica Kościuszki została przebudowana między ulicami Polną i 11 Listopada. Modernizacji wymagają pozostałe odcinki tej ulicy. Przy remontach i rozbudowie istniejącej obiektów śródmieścia, a w szczególności obiektów znajdujących się w ewidencji konserwatorskiej wnętrza urbanistyczne projektować w sposób nawiązujący do wykształconych historycznie elementów miasta.

5. Wody podziemne i powierzchniowe

5.1. Wody podziemne

Piętrem użytkowym wody pitnej dla Łeby jest piętro czwartorzędowe.

Podobnie jak w wielu innych rejonach nadmorskich wody podziemne w utworach czwartorzędowych wykazują wyraźne zasolenie, będące na ogół wynikiem ingresji wód morskich, także ascenzji wód zasolonych z głębszych pięter wodonośnych.

Teren gminy Łeba usytuowany jest poza obszarami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) oraz ich stref wysokiej ochrony (OWO). Zbiorniki wyznaczono na podstawie mapy obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony, wykonanej przez Instytut Hydrogeologii i geologii Inżynierskiej Akademii Hutniczej - Kraków 1990 rok. Jest to dowód na to, że zasoby wody użytkowej dla Łeby są niewielkie. Najbliższy zbiornik wód podziemnych „Pradolina rzeki Łeby” /GZWP-107/ zawierający ustalenia warunków hydrogeologicznych w 1995r. z określoną strefą ochronną usytuowany jest na obszarze Lęborka, północna jego granica sięga wysokości miejscowości Wicka.

Teren miasta Łeby i obszar ujęcia w Łebieńcu (teren obecnego ujęcia wody) położone są na terenach gdzie wody podziemne są chronione przez warstwy o średniej przepuszczalności - mapa stanu zagrożeń i ochrony wód woj. śląskiego w skali 1 :100 000.

W ujęciach na potrzeby miasta zlokalizowanych w granicach Łeby, na skutek intensywnej eksploatacji nastąpił znaczny wzrost zasolenia ujmowanych wód, uniemożliwiających ich wykorzystanie do celów konsumpcyjnych. W latach 70 wybudowane zostało nowe ujęcie miejskie w miejscowości Nowęcín. Obecnie studnie te eksploatowane są sporadycznie, z uwagi na niską jakość ujmowanych wód oraz wzrost zużycia wody. W latach 90 ze względu na rozwój turystyki i rozbudowę kanalizacji a co za tym idzie deficyt w produkcji wody powstało nowo ujęcie w rejonie Łebieńca.

Jest to ujęcie głębinowe wielootworowe w Łebieńcu gm. Wicko oddane do eksploatacji w 2003r. Ujęcie zaopatruje w wodę następujące miejscowości: Łeba, Nowęcín, Żarnowska, Steknica, Łebieniec, Szczenurze, Dychlino, Sarbsk. Zdolność produkcyjna ujęcia wynosi 12.480 m³/d.

Zatwierdzone zasoby projektowanego ujęcia 520m³/h przy depresji 3 – 5m. Woda pobierana jest z utworów czwartorzędowych plejstocénskich, pod względem bakteriologicznym wysokiej jakości zawierająca ponadnormatywną zawartość żelaza. Pozwolenie wodnoprawne wydano na 20 lat t.j. do 2030r. Pobór wody ograniczono do Q_{max}=260,0 m³/h oraz 5500 m³/dobę. Wysokość warstwy wodonośnej wynosi 71 -137m. ppt. Ujęcie posiada wygradzoną strefę ochrony bezpośredniej i ekspertyzę uzasadniającą brak konieczności wyznaczenia strefy ochrony pośredniej.

5.2. Wody mineralne i termalne

W 2014r. Gmina sporządziła ocenę warunków geologicznych i hydrogeologicznych występowania wód mineralnych (potencjalnie leczniczych) i termalnych na terenie Gminy Miejskiej Łeba oraz możliwości ich wykorzystania do celów leczniczych

W ekspertyzie określono budowę geologiczną i warunki występowania wód podziemnych na terenie Łeby, wskazano optymalne z użytkowego punktu widzenia poziomy wodonośne, które mogą zostać ujęte oraz sposoby zagospodarowania wydobywanych z nich wód. Uwzględniono również elementy związane z ryzykiem geologicznym i zagrożeniami dla inwestycji związanej z ujmowaniem wód mineralnych (leczniczych), a także przedstawiono wstępny harmonogram działań w przypadku podjęcia przez Gminę decyzji o kontynuowaniu prac zmierzających do ujęcia wód mineralnych i/lub termalnych.

Wody lecznicze są to wody podziemne niezanieczyszczone pod względem chemicznym i bakteriologicznym, o naturalnej zmienności cech fizycznych i chemicznych.

Rejon Łeby odznacza się słabym rozpoznaniem warunków występowania wód mineralnych i termalnych.

Przydatność wód mineralnych do ich wykorzystania w balneoterapii

Wody mineralne, które prawdopodobnie występują w Łebie w osadowych utworach triasu dolnego i permu mogą zostać wykorzystane do celów balneoterapeutycznych. Będą to wody typu Ca- Na (zwane popularnie solankami), mogące zawierające poza chlorkiem sodu cenne mikroskładniki, np. jod i żelazo. Wody tego typu posiadają właściwości bakteriostatyczne, przeciwzapalne i mukolityczne (rozrzedzanie śluzu). Mogą być wykorzystywane do kąpieli, inhalacji, płukań i irygacji (Ponikowska, Ferson, 2009). Z uwagi na spodziewaną wysoką mineralizację należy wykluczyć możliwość zastosowania wód do kuracji pitnej. Wody podobnego typu są wykorzystywane m.in. w Kołobrzegu, Kamieniu Pomorskim, Świnoujściu, Połczynie-Zdroju, Inowrocławiu, Busku-Zdroju, Solcu-Zdroju, Ciechocinku, Konstancinie, Goczałkowicach-Zdroju, Rabce-Zdroju i Ustroniu.

Wnioski zawarte w w/w ekspertyzie.

- Na terenie Łeby wody mineralne mogące znaleźć gospodarcze zastosowanie występują w poziomach wodonośnych permu dolnego i triasu dolnego. W tym drugim przypadku wody te mogą mieć charakter termalnych o temperaturze w złożu na poziomie 25°C.
- Przypuszczalna wydajność typowego otworu wiertniczego ujmującego wody z tych poziomów będzie wynosić średnio kilkanaście m³/h.
- Ujęcie wskazanych poziomów wiąże się z koniecznością wykonania otworu o głębokości około 500m.
- Wody mineralne mogą być wykorzystywana w balneoterapii, po uprzednim podgrzaniu i ewentualnie rozcieńczeniu.
- Wody typu Cl-Na o mineralizacji kilkudziesięciu g/l mogą znaleźć zastosowanie przede wszystkim w kąpielach leczniczych, a także do inhalacji.
- Z uwagi na wysoką mineralizację i niską temperaturę nie wydaje się, aby wody te mogły mieć zastosowanie w rekreacji.
- Stosunkowo niska temperatura wód praktycznie wyklucza pozyskanie energii cieplnej, także z piętra kambryjskiego, w którym mimo korzystnych warunków temperaturowych stwierdzono słabe własności hydrodynamiczne oraz wody silnie zmineralizowane (o charakterze ługów solnych).

5.3. Uzdrowisko

Naturalne warunki miasta Łeby dla działalności uzdrowiskowej to podziemne pokłady wód solankowych, aerozol morski, walory krajobrazowe związane z nadmorskim charakterem, brak emisji zanieczyszczeń do atmosfery (miasto zgazyfikowane), zorganizowany system usuwania odpadów, pełne uzbrojenie w sieć wodociągową i kanalizację sanitarną.

Jak wykazało opracowane „Studium programowo przestrzenne dla uzdrowiska Łeba” możliwości wyznaczenia stref uzdrowiska o wymaganej powierzchni terenów zielonych będzie stanowiło poważny problem. Jednak podstawową sprawą jest udokumentowanie opłacalności eksploatacji złoża solankowego.

Z ekspertyzy dotyczącej warunków geologicznych i hydrogeologicznych występowania wód mineralnych (potencjalnie leczniczych) i termalnych wykonanej w 2014r. na terenie Gminy Miejskiej Łeba oraz możliwości ich wykorzystania do celów leczniczych wynikają następujące wnioski:

- na terenie Łeby wody mineralne mogące znaleźć gospodarcze zastosowanie występują w poziomach wodonośnych permu dolnego i triasu dolnego. W tym drugim przypadku wody te mogą mieć charakter termalnych o temperaturze w złożu na poziomie 25°C.
- przypuszczalna wydajność typowego otworu wiertniczego ujmującego wody z tych poziomów będzie wynosić średnio kilkanaście m³/h.
- ujęcie wskazanych poziomów wiąże się z koniecznością wykonania otworu o głębokości około 500m.
- wody mineralne mogą być wykorzystywana w balneoterapii, po uprzednim podgrzaniu i ewentualnym rozcieńczeniu.
- wody typu Cl-Na o mineralizacji kilkudziesięciu g/l mogą znaleźć zastosowanie przede wszystkim w kąpielach leczniczych, a także do inhalacji.
- z uwagi na wysoką mineralizację i niską temperaturę nie wydaje się, aby wody te mogły mieć zastosowanie w rekreacji.
- stosunkowo niska temperatura wód praktycznie wyklucza pozyskanie energii cieplnej, także z piętra kambryjskiego, w którym mimo korzystnych warunków temperaturowych stwierdzono słabe własności hydrodynamiczne oraz wody silnie zmineralizowane o charakterze ługów solnych.

Celem przedłużenia sezonu na całoroczny (w docelowej perspektywie) proponuje się realizację obiektów zapewniających wysoki komfort i zabiegi typu sanatoryjnego przez cały rok. Uwarunkowane to jest znacznymi nakładami inwestycyjnymi. Dokonanie analizy dotychczasowego użytkowania, zamiana dotychczasowych dzierżaw na prawo własności dla inwestorów gwarantujących realizację usług turystycznych z programem sanatoryjnym musi stanowić podstawę prowadzonej polityki w tym zakresie.

Szczegółowy opis występowanie wód mineralnych i termalnych w rejonie Łeby zawarto w uwarunkowaniach pkt 3.4.2.2.

5.4. Wody powierzchniowe

Według podziału na regiony fizjogeograficzne S. Pietkiewicza (1947) miasto leży na Pobrzeżu bałtyckim (VI), a dokładnie na Pobrzeżu Kaszubskim (VI₃). Położone jest w zlewni rzeki Łeby, z wyjątkiem północnego pasa nadmorskiego, który bezpośrednio odwadniany jest do Bałtyku. (Kondracki, 2009).

W granicach administracyjnych Łeby znajduje się około 12 km linii brzegowej wybrzeża morskiego (od 187,00 km do 175,34 km), pośród których na trzech kilometrach znajdują się urządzone kąpieliska. Część plaży dostępna jest do plażowania i przejścia a część tylko do przejścia (rysunek Na podstawie przeprowadzanych badań wody na kąpieliska Łeby są dopuszczone bez zastrzeżeń do uprawiania sportów wodnych i rekreacji.. W granicach miasta usytuowany jest Czarny Staw. Przez miasto przepływa rzeka Łeba i rzeka Chełst, która łączy kanał portowy z Jeziorem Sarbsko. Łącznie grunty pod wodami w mieście Łeba zajmują powierzchnię 14,2396 ha

Rzeka Łeba ma długość 117 km, przepływa przez pojezierze kaszubskie, pradolinę Redy-Łeby oraz Wybrzeże Słowińskie. W Łebie przepływa przez jezioro Łebsko i wpływa do morza. W mieście zlokalizowany jest punkt pomiarowy wód rzeki Łeby. Ostatnie badania jakości wód w rzece zostały przeprowadzone w 2000 r, zgodnie, z którymi wody Łeby zaliczono do III klasy czystości pod względem fizykochemicznym i sanitarnym.

Wody płynące w granicach administracyjnych miasta.

Nazwa obiektu wodnego	Rodzaj obiektu	Zlewnia	Wsp.geogr.-szerok.	Wsp.geogr.-dług.
Łeba	rzeka	Morze Bałtyckie	54°46'03"	17°33'02"
Chełst	rzeka	Łeba	54°45'36"	17°32'51"
Kanał Mielnicki	kanał	Łeba	54°45'22"	17°32'51"
Kanał Nowościński	kanał	Chełst	54°45'38"	17°34'22"

Źródło: Studium programowo – przestrzenne uzdrowiska Łeba

Łeba graniczy z jeziorem **Łebsko**, które jest trzecim, co do wielkości jeziorem w kraju, powierzchnia jeziora wynosi 7 140 ha, głębokość średnia =2,5 m; \ głębokość max. = 6,3m; długość linii brzegowej = 55,5km.

Jest to największe jezioro przybrzeżne, które oddzielone jest od Bałtyku piaszczystą mierzeją z ruchomymi wydymami. Lustro jeziora znajduje się około 30 cm powyżej poziomu morza. Do jeziora Łebsko wpływa rzeka Pustynka oraz przepływa przez nie rzeka Łeba, która połączona jest rzeką Chełst z jeziorem Sarbsko. Zdarza się, że w przypadku silnych wiatrów woda

morska wdziera się do jeziora, co powoduje spiętrzanie i zasolenie wód jeziora. Fakt ten sprzyja występowaniu w jeziorze ryb morskich i roślin słonolubnych. Powierzchnia jeziora Łebsko z każdym rokiem maleje. Powodem tego jest nawiewany z wydm piasek i zarastanie brzegów. Brzeg jeziora cofa się od 0,5 do 1 m rocznie. Jak wynika z badań przeprowadzonych w 1995 r. jakość wód w jeziorze Łebsko została zaklasyfikowana do III klasy czystości. Jezioro zaliczone jest bardzo podatne na degradację - III klasy podatności.

Wody stojące w granicach administracyjnych miasta.

Nazwa wodnego obiektu	Rodzaj obiektu	Wsp.geogr.- szerok.	Wsp.geogr.- dług.	Uwagi
Łabędzi Staw	Jezioro	54°45'52"	17°33'10"	

Źródło: Studium programowo – przestrzenne uzdrowiska Łeba

Na uwagę zasługuje również jezioro **Sarbsko** z którym Łeba graniczy. Położone na wschód od Łeby o powierzchni 651,7 ha. Od strony morza oddziałuje piaszczysta mierzeja, której wschodnia część to rezerwat przyrody „Mierzeja Sarbska”. Od wschodniej strony wpływa do jeziora rzeka Chelst, która od zachodu łączy poprzez rzekę Chelst jezioro Sarbsko z rzeką Łebą, a dalej z morzem i jeziorem Łebsko. Jezioro ma kształt rynny rozciągającej się z zachodu na wschód. Jezioro zaliczone jest do III klasy podatności na degradację.

Nad brzegiem J. Sarbsko studium przewiduje usytuowanie przystani wodnej.

6. Charakterystyka fauny i roślinności na obszarze opracowania i na terenach sąsiadujących

6.1. Roślinność

Teren miasta obejmuje fragment wybrzeża Bałtyku położony pomiędzy dwoma obszarami objętymi ochroną z uwagi na występowanie unikalnych w skali kraju i Europy cech środowiska przyrodniczego. Składa się na nie różnorodność form morfologicznych charakterystyczna dla wybrzeża morskiego, z pasmowym układem wydm i obniżen międzywydmowych na mierzei Gardnieńsko – Łebskiej i Sarbskiej, oddzielającymi od morza rozległe, zatorfione obniżenia na zapleczu wydm, otaczające dwa jeziora przymorskie: Łebsko i Sarbsko. Przez centralną część miasta przepływa rzeka Łeba, do której uchodzi przepływający przez jezioro Sarbsko, Kanał Chelst.

Różnorodność form rzeźby terenu przejawia się zróżnicowaniem siedlisk i rozwiniętej w ich obrębie roślinności.

Tereny miasta wkomponowane są w te pasmowe układy środowiska wybrzeża morskiego, przekształcając stopniowo występujące naturalne siedliska. Wraz z postępującym rozwojem miasta i zajmowaniem nowych terenów, największe zmiany zachodzą na obszarach podmokłych, zatorfionych równin pomiędzy jeziorami, w środkowej i południowej części terenu miasta. Z kolei do najlepiej zachowanych należą północne tereny, rozciągające się w obrębie pasa wydm nadmorskich mierzei. Dotyczy to szczególnie części terenu miasta położonych zasięgu, sąsiadujących od zachodu i wschodu, obszarów chronionych: Słowińskiego Parku Narodowego oraz rezerwatu „Mierzeja Sarbska”. Siedliskiem związanym z terenami plaży należy **inicjalne stadia nadmorskich wydm białych /2110/**, usypywanych przez wiatr i niszczone przez sztormy, porośnięte zbiorowiskiem wysokich traw – wydmuchrzycy piaskowej i piaskownicy zwyczajnej.

Na wałach wydmowych spotykane są:

Nadmorskie wydmy białe /kod 2120/ - typowe wydmy białe, o strukturze wałowej, na zapleczu plaży, wzdłuż brzegu morza. Porasta je łąnowo, również zbiorowisko piaskownicy i wydmuchrzycy, tworzące siedlisko unikatowego gatunku flory – Inicy

wonnej */Linaria loeselii/*, gatunku chronionego również na podstawie Dyrektywy Siedliskowej, *wymagającego utworzenia obszaru N2000*.

Nadmorskie wydmy szare /2130/ - wydmy szare nazwane z uwagi na porastającą je zwartą roślinnością nadmorskiej murawy, pod względem florystycznym bogatszej od murawy wydmy białych, z udziałem trawy szczotliczy siwej, chronionej turzycy piaskowej oraz kolorowo kwitnących gatunków w odmianach nadmorskich: bylicy polnej, jasiénca piaskowego i jastrzębca baldaszkowatego. Występuje tu także warstwa mszysto-porostowa, w której występuje kilka gatunków mchów i liczne gatunki porostów, głównie z rodzaju chrobotków.

Nadmorski bór bażynowy /2180/ - siedlisko najbardziej rozpowszechnione w obrębie wybrzeża Bałtyku, reprezentowane przez zbiorowisko leśne stanowiące ostatni etap utrwalań wydmy, powstające po wkroczeniu sosny na tereny wydmy szarej. Charakterystyczny jest stały udział w runie chronionego częściowo gatunku krzewinki - bażyny czarnej. W zależności od położenia w obrębie wałów wydmowych /na wierzchowinach, stokach lub w zagłębieniach międzywydmowych/, tworzy odmiany związane z gradientem wilgotnościowym – postaci suche z dominacją trawiastych muraw piaskowych oraz porostów naziemnych, z domieszką wrzosu i wierzby szarej lub wilgotniejsze, nawiązujące do boru bagiennego z występującymi chronionymi gatunkami krzewów, jak: borówka bagienna, bagno zwyczajne, gatunki mchów torfowców.

Poza granicami obszarów chronionych, w obrębie północnej części miasta, po obu stronach ujścia Łeby, na terenach zabudowy, zachował się również pasmowy układ siedlisk wybrzeża morskiego i miejscami występują fragmenty zbiorowisk roślinnych kwalifikujące się do uznania za siedliska przyrodnicze N2000, a także stanowiska chronionych gatunków roślin i porostów naziemnych.

Są to tereny plaży, świeżo usypanych wydmy białych, opanowywane stopniowo przez fragmenty roślinności trawiastej: skupienia wydmuchrzycy piaskowej i piasownicy zwyczajnej. Dalej, w głąb lądu, w strefie zarastających wydmy szarych, występują płaty sosnowych borów nadmorskich, zwanych bażynowymi z uwagi na udział charakterystycznego, chronionego gatunku runa, krzewinki bażyny czarnej. Bory tworzą powierzchnie różnej wielkości, poprzedzielane niskimi murawami szczotlichowymi, z dobrze wykształconą, przyziemną warstwą mszysto-porostową.

Zachowały się tu jeszcze, powierzchnie ze starymi, ponad stuletnimi, drzewostanami sosnowymi o charakterystycznym pokroju. Na suchych wyniesieniach pagórków wydmowych występuje odmiana boru z udziałem chronionych gatunków naziemnych porostów z grupy chrobotków, chronionego gatunku mchu bielistki siwej oraz wąskolistnych traw. Natomiast w wilgotniejszych obniżeniach spotyka się postaci z udziałem krzewinek: bażyny czarnej, borówki czarnej i borówki brusznicy, a także chronionej częściowo borówki bagiennnej. Pomiędzy płatami boru występują fragmenty wydmy szarej pozbawione drzewostanu, tu najczęściej pojawia się chroniona częściowo turzyca piaskowa.

Bory bażynowe na wydmach w pasie technicznym zarządzanym przez Urząd Moski, to głównie młode, niekiedy przegęszczone drzewostany sosnowe z dawniejszych nasadzeń, utrwalających wydmy, pomimo tego uznawane są za zbiorowiska naturalne, bądź do naturalnych zbliżone. Wyrażna jest silna neofityzacja, forma degradacji spowodowana licznym udziałem w drzewostanach nasadzonych dawniej obcych geograficznie gatunków: sosny czarnej i kosodrzewiny.

Runo zbiorowisk borów bażynowych i śródleśnych enklaw w obrębie miasta, jest zubożałe gatunkowo, głównie wskutek wydeptywania. Czynniki ten sprzyja także eutrofizacji siedliska, wskutek czego do warstwy runa wkraczają gatunki obce siedliskowo.

Obszary boru nadmorskiego poddane są bardzo silnej presji rekreacyjnej i turystycznej. W okresie letnim cały teren lasów miejskich, jak również obszaru N2000 Mierzeja Sarbska (w tym także rezerwatu Mierzeja Sarbska) jest penetrowany przez ludzi, nawet mimo obowiązującego w rezerwacie przyrody zakazu poruszania się poza miejscami i szlakami wyznaczonymi. Ruch – nawet w rezerwacie – jest praktycznie niekontrolowany i tylko w niewielkim stopniu kanalizowany. Turystyczna penetracja terenu, w tym rezerwatu, uległa w ostatnich latach dodatkowemu nasileniu, przybierając charakter masowy. Powszechnie ignorowany jest zakaz zbioru runa leśnego w rezerwacie, czy nakaz poruszania się tylko po drogach i ścieżkach udostępnionych do ruchu turystycznego.

Urząd Morski na zarządzanych przez siebie terenach utrzymuje oznakowane zejścia na plażę (przejścia przez wał wydmy), które nie są kontynuowane na gruntach nadleśnictwa lub na gruntach lasów miasta Łeby. Tereny na granicy rezerwatu są nielegalnie wykorzystywane do jazd quadami, w tym szczególnie najcenniejsze części wydmy, co skutkuje erozją wydmy i niszczeniem roślinności. Las od strony Łeby poza rezerwatem przyrody penetrowany jest równie silnie, choć tu już legalnie.

W granicach miasta spotykane są także fragmenty hydrogenicznego zbiorowiska leśnego o charakterze olsu. Zachowały się przy północnym brzegu jeziora Sarbsko, w sąsiedztwie przybrzeżnej enklawy śródleśnej, dawniej utwardzonej nasypami piasku i tworzącej rodzaj plaży, z pozostałościami drewnianego pomostu na brzegu. Po obu stronach enklawy występują silnie przesuszone płyty olsu, woda na powierzchni utrzymuje się tylko wiosną, w nielicznych zagłębieniach. Z uwagi na to, las jest dostępny i narażony na wydeptywanie.

Jezioro Sarbsko reprezentuje siedlisko N2000 - **Laguny przybrzeżne (jeziora przybrzeżne) /1150/**. Jest to jedno z 11 jezior przymorskich w Polsce, oddzielone od morza wąską Mierzeją Sarbską. Zbiornik jest bardzo płytki (średnia głębokość nie przekracza 1,2 m, a maksymalna 3,2 m) ale dość rozległy (powierzchnia to nieco ponad 650 ha). Takie cechy morfologiczne oznaczają bardzo dużą podatność na degradację. Sarbsko jest jeziorem eutroficznym i kryptodepresyjnym, lustro wody znajduje się na wysokości 0.5 m n.p.m. Przez jezioro przepływa rzeczka Chelst, prowadząca bardzo czyste wody, która uchodzi do Łeby. Jezioro w znacznej części okolone jest szuwarem trzcinowym, choć liczne są wąskie, piaszczyste plaże. Od strony lądu do pasm szuwarów przylegają płyty leśnego zbiorowiska – olsu, a miejscami zniekształconej sosną brzeziny bagiennej.

Fragment olsu zachował się jeszcze na północ od Łabędziego Stawu, na terenach doliny Łeby, sąsiadującej od zachodu. Tu również obserwuje się wpływ przesuszenia, degradujący siedlisko podmokłego lasu.

Południowa oraz południowo-wschodnia część miasta obejmuje rozległe, podmokłe równiny, rozciągające się pomiędzy jeziorami Sarbsko i Łebsko. Obszary te są od dawna przekształcone osuszaniem, systemem licznych, różnej wielkości rowów melioracyjnych, w celu wykorzystania łąkarskiego. Dominują tu niskotorfowiskowe, wilgotne łąki, w obrębie których dynamicznie zachodzą zjawiska regeneracji lub degeneracji. W przypadku zaniechania koszenia, na niektórych powierzchniach rozwijają się formacje roślinności krzewiastej, ze zbiorowiskiem zarośli wierzbowych, tzw. łozowisk, a nawet zbiorowisko leśne olsu. W miejscach podtopionych spotykane są płyty turzycowisk, a wskutek wtórnego zabagnienia, na niektórych terenach powstają płyty trzcinowisk. W szerszych rowach występują pozostałości roślinności wodno-błotnej i wodnej, węższe są najczęściej suche.

6.2. Fauna

Charakterystyka awifauny na obszarze opracowania i na terenach sąsiadujących

W Łebie oraz na sąsiadujących z tym miastem terenach ptaki występują przez cały rok. Są to ptaki należące do gatunków lęgowych – osiadłych i migrujących, ptaki należące do

populacji wschodnio i północno – wschodnio europejskich, migrujące w sezonach wiosennych i jesiennych wzdłuż południowego wybrzeża Bałtyku, ptaki zimujące na wybrzeżu (w tym na jeziorach Łebsko i Sarbsko) i koczujące na tym obszarze w różnych porach roku.

Listę gatunków ptaków lęgowych w Łebie oraz na obrzeżach tego miasta przedstawiono w tabeli 1, natomiast listę gatunków ptaków migrujących w pasie lądowym przez Mierzę Łebską przedstawiono w tabeli 2, zamieszczonych w części uwarunkowania niniejszej zmiany Studium.

Ptaki migrują całą szerokością Mierzei, tzn. pasem o szerokości około jednego kilometra, licząc od brzegu morza. Część wróblowych (m.in. zięby, szpaki, czeczotki, czyże, lerki, gile, śpiewaki, paszkoty) przelatuje najczęściej tuż ponad koronami drzew, część przemieszcza się w koronach drzew (np. mysikróliki i sikory - sosnówka, czubotka i modraszka), a część - w podszycie (np. rudziki, kopciuszki, drożdżiki, kosy i część śpiewaków). Ponadto duża część ptaków wróblowych wędruje nocą, a podczas niekorzystnych warunków atmosferycznych lecą nisko nad ziemią, na pułapie do kilkunastu metrów.

Nad Łebę oraz nad tereny położone na jej obrzeżach zalatują ptaki gniazdujące lub zimujące na obszarach położonych w okolicach tego miasta, w tym na obszarach chronionych, jak: SPN oraz N2000 „Pobrzeże Słowińskie”, „Ostoja Słowińska”) oraz N2000 „Mierzeja Sarbska”).

Zagrożenia dla ptaków

Ptaki należą do zwierząt szczególnie narażonych na kolizje z różnego rodzaju zaporami niezależnie od wysokości tych zapór.

Przeloty w trakcie migracji wiosennych i jesiennych odbywają się na różnych pułapach, w przypadku niektórych ptaków na wysokich, poza zasięgiem różnego rodzaju zapór grożących kolizjami (np. gęsi, żurawie).

Jednakże wróblowe przelatują najczęściej tuż ponad koronami drzew (np. zięby, szpaki, czeczotki, czyże, lerki, gile, śpiewaki i paszkoty), w koronach (np. mysikróliki i sikory - sosnówka, czubotka i modraszka) lub w podszycie (np. rudziki, kopciuszki, drożdżiki, kosy i część śpiewaków). Często duża część ptaków wróblowych wędruje nocą, podczas niekorzystnych warunków atmosferycznych leci nisko nad ziemią, na pułapie do kilkunastu metrów. Takie wysokości przelotu poważnie zagrażają ptakom kolizjami nawet z niskimi zaporami, do wysokości kilku – kilkunastu metrów.

W obszarach siedliskowych Natura 2000, w granicach i sąsiedztwie miasta Łeby, występują także przedstawiciele innych grup fauny: płazy, gady i ssaki. Szczegółowe opisy oraz zestawienia gatunków zamieszczono w części uwarunkowania oraz w części kierunki opracowanej zmiany Studium.

6.3. Roślinność i fauna w wyszczególnionych strefach i podstrefach objętych zmianą studium

W układzie funkcjonalno-przestrzennym miasta, w granicach objętych zmianą Studium, wyróżniono 8 stref oznaczonych literami A-H, szczegółowo opisanych pkt 2, w części III studium – Kierunki.. W poszczególnych strefach wyznaczono podstrefy zakresu przekształceń oznaczone numerami 1-4. Dla każdej strefy studium określa dotychczasowe użytkowanie oraz docelową funkcję.

Najcenniejszym przyrodniczo obszarem jest strefa A obejmująca północne tereny miasta (strefa lasów nadmorskich), stanowiąca przebiegający wzdłuż wybrzeża korytarz ekologiczny.

Strefa obejmuje tereny miasta położone w zasięgu obszarów chronionych (SPN od zachodu, Mierzeja Sarbska od wschodu) oraz pasmo mierzei po wschodniej stronie rzeki Łeby, zwężone wskutek istniejącej zabudowy i tworzące łącznik pomiędzy wymienionymi wyżej obszarami chronionymi.

W zasięgu obszarów chronionych występują siedliska przyrodnicze charakterystyczne dla wydowego wybrzeża Bałtyku, związanym z terenami plaży inicjalne stadia nadmorskich wydym białych /2110/, nadmorskie wydmy białe /kod 2120/, nadmorskie wydmy szare /2130/ oraz nadmorski bór bażynowy /2180/ (Charakterystykę siedlisk i reprezentujących je zbiorowisk oraz listę chronionych gatunków roślin przedstawiono w części uwarunkowania i części kierunki zmienianego Studium).

Tereny miasta wkomponowane są w te pasmowe układy środowiska wybrzeża morskiego, przekształcając stopniowo występujące naturalne siedliska.

Poza granicami obszarów chronionych, w obrębie północnej części miasta, po obu stronach ujścia Łeby, na terenach zabudowy, zachował się również pasmowy układ siedlisk wybrzeża morskiego i miejscami występują fragmenty zbiorowisk roślinnych kwalifikujące się do uznania za siedliska przyrodnicze N2000, a także nieliczne stanowiska chronionych gatunków roślin, mchów i porostów naziemnych. Są to tereny podstref, oznaczone jako A1.1, A.1.4, A1.6, A.3.2, związane z charakterem istniejących i planowanych przekształceń.

W aktualizowanym studium położono szczególny nacisk na rolę tego terenu (całości strefy A) w zachowaniu pozostałości unikatowych cech wybrzeża mierzejowego, poprzez ustalenia dotyczące kontrolowania ruchu turystycznego i ograniczenia jego uciążliwości. Ustala się min. konieczność wyraźnego oznakowanie szlaków pieszych i rowerowych, ograniczenie liczby przejść w kierunku brzegu morskiego zakończonych punktami obsługi plaży z pełnym zapleczem sanitarnym, likwidację „dzikich” ścieżek, przebiegających poza systemem ścieżek oznakowanych.

Do cennych przyrodniczo obszarów należą także tereny łąk rozciągających się w sąsiedztwie jezior Łebsko i Sarbsko, w południowej części miasta (północno-wschodnia część strefy E, zachodnia część strefy F). Wskazany jest tu wypas i umiarkowanie nasilona gospodarka łąkarska z opóźnionym pierwszym pokosem (w celu ochrony ptaków gniazdujących na ziemi) oraz pozostawienie nieużytkowanych łąkarsko enklaw w najbardziej podmokłych partiach terenu.

Plaży

Las położony na północ od Łabędziego Stawu oraz zarośla przy zachodnim brzegu tego zbiornika są obszarem siedliskowym żaby moczarowej. Innych płazów tam nie odnotowano, co nie oznacza, że dokładna inwentaryzacja nie wykazałaby obecności żab z innych gatunków, ropuch szarej i paskówki oraz traszki zwyczajnej. W Łabędzim Stawie nie stwierdzono ani jednego płaza, nawet najpospolitszych żab zielonych. Przyczyny takiego stanu rzeczy omówiono w dalszej części opracowania.

Płazy rozmnażają się w strefie przybrzeżnej jeziora Sarbsko, natomiast las stanowi ich obszar siedliskowy. Występują tam: ropucha szara, żaba moczarowa, żaba trawna, żaba wodna, żaba jeziorkowa.. Obszarem siedliskowym żab moczarowej, trawnej i szarej są strefy D.4.1; E.3.1.; E.4.2.; E.4.3.; F.4.1. H.4.1.

Gady

Obszarem siedliskowym jaszczurki żyworodnej i padalca jest las położony na północ od Łabędziego Stawu, stanowi on także potencjalne siedlisko żmii zygzakowatej. Strefa A.4.3.

jest siedliskiem jaszczurki zwinki, jaszczurki żyworodnej, padalca oraz żmii zygzakowatej oraz potencjalnym siedliskiem zaskrońca, w strefie D.4.1. występują stanowiska jaszczurki zwinki

Ptaki

:W parku, w lesie położonym na północ od Łabędziego Stawu, oraz prawie na całym obszarze miasta w różnych obszarach występują następujące ptaki lęgowe: dzięcioł duży, dzięcioł zielony, dzięciołek, cierniówka, piegża, piecuszek, pierwiosnek, gajówka, kapturka, kos, drożdź śpiewak, pliszka siwa, bogatka, modraszka, strzyżyk, zaganiacz, kowalik, pełzacz ogrodowy, pleszka, sosnówka, czubatka, mysikrólik, pełzacz ogrodowy, raniuszek, zięba, perkoz dwuczuby - 2 pary, krzyżówka 2-3 pary, gągoł – 2 pary; trzciniać; dziwonia, rudzik, świergotek świstunka leśna, pierwiosnek, piecuszek, muchołówka żałobna, raniuszek, bogatka, dzwonec, zięba, kopciuszek, czubatka.

Ptaki zalatujące i przelatujące (żerujące, polujące i przelatujące nad terenem E.3.1.; E.4.2.; E.4.3, terenem przyległym do E.4.4, H.4.1..)

Dymówka (polująca na owady), makolągwa (żerujące stada po kilkadziesiąt osobników w kwietniu), szczygieł (żerujące stada po kilkanaście osobników w kwietniu), grzywacz (żerujące stado liczące 50 osobników w kwietniu), brodziec samotny (stalugwa - przelatywał i siadał w trzcinowiskach na brzegach rowów w kwietniu), kania ruda i myszołów (polujące i krążące na różnych pułapach nad całym obszarem w kwietniu i w maju), gęś zbożowa (w kwietniu obserwowano wielokrotne przeloty dwóch i czterech osobników na terenie - przelatywały w kierunku NW i z powrotem na niskim pułapie - 10-20 m).

Ssaki

W lesie położonym na północ od Łabędziego Stawu występują ryjówka aksamitna i sarna, a w parku – wiewiórka. W parku mogą występować nietoperze poza tym w strefach już zagospodarowanych występują . kret, gryzonie, nietoperze, gryzonie, ryjówka aksamitna. Należy podkreślić, że w licznych ruinach znajdujących się w strefie D.4.1. mogą występować różne gatunki nietoperzy. Wskazana jest inwentaryzacja nietoperzy przeprowadzona przez chiropterologa. W strefie E i F na poboczach polnych dróg odnotowano tropy lisa, borsuka i tchórza. Na łąkach obserwowano stado saren, liczące sześć osobników. Sarny chronią się w trzcinowiskach, tchórz ukrywa się prawdopodobnie w zadrzewieniach nad rowami, a lis i borsuk mają swoje nory w lesie. Na łąkach zwierzęta te żerują i polują. W lesie i na łąkach wyraźne ścieżki zwierząt (sarny i dzika) ukrywających się w trzcinowisku i zaroślach w pobliżu torów kolejowych.

VIII. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Ze względu na usytuowanie terenu objętego studium w otulinie Słowińskiego Parku Narodowego, oraz otaczające go z trzech stron: obszary prawnie chronione :

- od północy – obszar Natura 2000 „Przybrzeżne Wody Bałtyku” (ptasi – PLB990002).
 - od zachodu – Słowiński Park Narodowy oraz dwa obszary Natura 2000: „Pobrzeże Słowińskie” (ptasi – PLB220003) i „Ostoja Słowińska” (siedliskowy – PLH220023).
 - od wschodu – obszar Natura 2000 „Mierzeja Sarbska” (siedliskowy – PLH220018).
- wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże znacząco negatywne oddziaływanie na ochronę przyrody obszarów

chronionych.

W ustaleniach planu dotyczących ochrony środowiska wprowadzono zapis dotyczący zakazu oddziaływania uciążliwości obiektów poza granicę działki. Powyższy zakazy spowodują, że nie będzie obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem.

IX. ISTOTNE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI STUDIUM DOTYCZĄCE W SZCZEGÓLNOŚCI OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Obszar objęty studium wraz z całym nadbrzeżem Gminy Miejskiej Łeba otoczony jest z trzech stron następującymi obszarami prawnie chronionymi:

- „Przybrzeżne Wody Bałtyku” (ptasi – PLB990002),
- Słowiński Park Narodowy oraz dwa obszary Natura 2000: „Pobrzeże Słowińskie” (ptasi – PLB220003) i „Ostoja Słowińska” (siedliskowy – PLH220023),
- obszar Natura 2000 „Mierzeja Sarbska” (siedliskowy – PLH220018).

utworzonych w celu ochrony cennych nadmorskich ekosystemów lądowych i wodnych oraz siedlisk charakterystycznych dla terenów nadmorskich, stanowisk gatunków roślin i zwierząt rzadkich i zagrożonych oraz objętych ochroną prawną. Chroniony tu jest unikatowy krajobraz ruchomych wydmy. Morska część obszaru jest siedliskiem morświna.

W obszarach Natura 2000 zabronione jest podejmowanie działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na rośliny i zwierzęta gatunków, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000

Przewidywane oddziaływanie zagospodarowanego terenu na przyrodę oraz zalecenia ochronne

Przewidywane oddziaływanie

- Wycinka drzew i krzewów spowoduje zniszczenie miejsc lęgowych ptaków oraz kryjówek nietoperzy i wiewiórek.
- Szklane elementy budynków (szyby w oknach, oszklone drzwi, szklane ściany itp.), które powstaną na obszarze objętym planem mogą stanowić niebezpieczne zapory dla ptaków lęgowych, osiadłych, migrujących. W sezonach migracyjnych narażone na kolizje z elementami szklanymi budynków będą m.in. drobne ptaki wróblowe. Duża ich część wędruje nocą, a podczas niekorzystnych warunków atmosferycznych lecą nisko nad ziemią pułap do kilkunastu metrów (Newton, 2008).

Zalecenia ochronne

Celem ochrony przyrody w ustaleniach studium w rozdziale III pkt 3 wprowadzono następujące zapisy:

Dla Słowińskiego Parku Narodowego”, - wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w obszarze zmiany Studium muszą uwzględniać zasady ochrony krajobrazu, środowiska przyrodniczego i kulturowego, zawarte w Planie ochrony „Słowińskiego Parku Narodowego”, ponieważ wymogi ochronne, wynikające z obowiązujących przepisów dotyczących Parku sprzyjają zachowaniu zrównoważonego rozwoju przestrzennego w ośrodkach osadniczych znajdujących się w jego granicach i zapobiegają nadmiernej presji turystycznej i urbanizacji.

W obszarach Natura 2000 zabronione jest podejmowanie działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na rośliny i zwierzęta gatunków, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000.

W granicach obszarów obowiązują:

Dyrektywa Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków - Dyrektywa Ptasia
Dyrektywa Rady 92/43/EWG dotycząca ochrony siedlisk przyrodniczych i dzikiej fauny i flory - Dyrektywa Siedliskowa.

Na pozostałych obszarach cennych przyrodniczo

- chronić rośliny objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową, m.in. wrzosiec bagienny (*Erica tetralix*), kocanki piaskowe (*Helichrysum arenarium*), bagno zwyczajne (*Ledum palustre*), torfowiec błotny (*Sphagnum palustre*), bielistka sina (*Leucobryum glaucum*), płonnik pospolity (*Polytrichum commune*),
- Chronić zwierzęta objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową, m.in **traszka grzebieniasta, ropucha paskówka, grzebiuszka ziemna, żaba moczarowa oraz nietoperze. Lis, borsuk, tchórz i sarna objęte są ochroną łowiecką,**

oraz ustalenia zawarte w rozdziale III pkt 3.2. studium - kierunki, które wyszczególniono w niniejszej prognozie w rozdziale I pkt 2.3. Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego.

Powyższe zakazy studium uwzględnia zapewniając niezbędną ochronę dla obszaru Słowińskiego Parku Narodowego” oraz obszarów Natura 2000. Możliwość różnorodnych, atrakcyjnych form wypoczynku na terenie miasta Łeba oraz jej okolic zmniejsza ilość osób korzystających z poszczególnych atrakcji przyrodniczych a tym samym zmniejsza niebezpieczeństwo ich dewastacji.

X. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI STUDIUM, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA PLANU

Przy formułowaniu ustaleń planu uwzględniono cele ochrony środowiska wynikające z międzynarodowych, wspólnotowych i regionalnych dokumentów środowiskowych, w których cele ekologiczne uznaje się za równorzędne z innymi celami rozwoju.

Program Wspólnoty w zakresie środowiska działa na rzecz umieszczania problemów ochrony środowiska we wszystkich politykach i przedsięwzięciach Wspólnoty. Do dokumentów wspólnotowych szczególnie istotnych z punktu widzenia środowiska, a w szczególności ochrony przyrody, należą Dyrektywy Ptasia i Siedliskowa. Ważnym dokumentem jest Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej.

Do dokumentów regionalnych – na szczeblu województwa pomorskiego, uwzględniających cele ekologiczne, należą m.in.:

- Strategia rozwoju województwa pomorskiego do 2020r,

Przy formułowaniu ustaleń studium uwzględniono cele ochrony środowiska wynikające z międzynarodowych, wspólnotowych i regionalnych dokumentów środowiskowych, w których cele ekologiczne uznaje się za równorzędne z innymi celami rozwoju.

W Polsce zrównoważony rozwój zagwarantowany jest konstytucyjnie od 1997 roku, a zatem uwzględniony jest w polityce ekologicznej państwa czy krajowej strategii ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej. W dokumentach tych

uwzględniono cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Do dokumentów regionalnych – na szczeblu województwa pomorskiego, uwzględniających cele ekologiczne, należą m.in.:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 przyjęta przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 r
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r. . Nr 172, poz. 3361
- Regionalny Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego do 2018r. dla Regionu Północnego
- Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013-2015”
- mapy zagrożenia powodziowego ogłoszone jako obowiązujące od 15 kwietnia 2015r,
- Strategia rozwoju województwa pomorskiego (uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r)
- Strategia rozwoju turystyki województwa pomorskiego na lata 2004 - 2013 (uchwała Nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004 r)
- Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w województwie pomorskim do roku 2025 (Uchwała Nr 1155/350/10 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 31 sierpnia 2010 r.)
- Regionalny program operacyjny województwa pomorskiego na lata 2007-2013 przyjęty przez Zarząd Województwa Pomorskiego w dniu 2 października 2007 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego ustala generalną zasadę polegającą na długookresowym (25lat) równoważeniu rozwoju różnych sfer życia i działalności w przestrzeni województwa.

W dokumencie tym uwzględnia się cel generalny wynikający ze strategii województwa odnoszący się do przestrzeni, a polegający na kształtowaniu harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa sprzyjającej równoważeniu wykorzystywania cech, zasobów i walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem poziomu i jakości życia oraz trwałym zachowaniem wartości środowiska dla potrzeb obecnego i przyszłych pokoleń.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego uwzględnia zapisy Strategii Rozwoju Województwa i jest z nią spójny.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa uwzględniono ustalenia strategii rozwoju województwa oraz określono w szczególności (art. 39, ust. 3):

- 1) podstawowe elementy sieci osadniczej województwa i ich powiązań komunikacyjnych oraz infrastrukturalnych, w tym kierunki powiązań transgranicznych;
- 2) system obszarów chronionych, w tym obszary ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony uzdrowisk, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 3) rozmieszczenie inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym;
- 4) obszary problemowe wraz z zasadami ich zagospodarowania oraz obszary metropolitalne;
- 5) obszary wsparcia;
- 6) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi;
- 7) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- 8) obszary występowania udokumentowanych złóż kopalin.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa uwzględnia się ustalenia koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, o której mowa w art.47 ust.1 pkt 1, oraz programy o których mowa w art. 48, ust. 1. (art. 39, ust. 4).

W strategii rozwoju województwa pomorskiego do roku 2020r. przy wyborze celów strategicznych były zawarte podstawowe dokumenty unijne, w tym Strategia Lizbońska oraz obowiązujące dokumenty krajowe, takie jak projekt narodowego planu rozwoju na lata 2007-2013 oraz projekt narodowej strategii rozwoju regionalnego na lata 2007-2013.

Kompleksowość działań kierunkowych ujętych w NPR i ich zgodność ze zidentyfikowanymi potrzebami regionu zapewniają spójność obu dokumentów. Ostatecznie sformułowano sześć celów strategicznych, z tego dwa odnoszące się do sfery gospodarczej, dwa do sfery przestrzennej i środowiska oraz dwa do sfery społecznej, są to:

1. Wzrost innowacyjności i efektywności gospodarowania.
2. Wzmacnianie mechanizmów rynkowych i otoczenia gospodarczego.
3. Zwiększenie przestrzennej konkurencyjności regionu.
4. Zachowanie i ochrona wartości przyrodniczych, racjonalna gospodarka zasobami.
5. Budowanie otwartej i konkurencyjnej społeczności.
6. Wzrost tożsamości i spójności społecznej regionu.

Prezentowane cele strategiczne zdefiniowano na podstawie:

- analizy realizacji Strategii rozwoju województwa pomorskiego do roku 2015,
- prospektywnej analizy rozwoju regionu do 2020 roku,
- ustalenia najważniejszych problemów województwa i oczekiwanych kierunków działań wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej.

Cele wynikające z dokumentów regionalnych zostały odpowiednio uwzględnione podczas opracowywania projektu studium Gmin Miejskiej Łeba.

Zgodnie z planem Województwa Pomorskiego do uwarunkowań rozwoju przestrzennego uwzględniono zachowanie i ochronę:

- obszarów leśnych,
- korytarzy ekologicznych, łączących większe struktury przyrodnicze i stanowiących korytarze migracyjne
- przyrodniczych obszarów chronionych o znaczeniu międzynarodowym – parków narodowych (w tym Słowiński Światowy Rezerwat Biosfery), obszarów NATURA 2000 (ostoje ptasie i siedliskowe);
- zasobów wodnych przed degradacją– w tym Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) oraz jezior;
- zasobów dziedzictwa kulturowego.
- zasobów naturalnych i energii oraz przewidziano ograniczenie ilości odpadów; zrównoważone wykorzystanie
- klimatu - powstrzymanie zmian;
- obszarów prawnie chronionych - eliminowanie zagrożeń antropogenicznych;
- wód powierzchniowych a tym samym do Morza Bałtyckiego w celu poprawy jego stanu biologicznego i fizyko-chemicznego - minimalizacja ilości zanieczyszczeń odprowadzanych do wód;
- wdrażanie wytycznych Europejskiej Konwencji Krajobrazowej, sporządzonej we Florencji 20 października 2000 r.

IX. ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE: BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY NATURA 2 000 ORAZ

INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO, A W SZCZEGÓLNOŚCI NA:

1. Różnorodność biologiczna

Do ustaleń studium o przewidywanym, korzystnym oddziaływaniu należą ustalenia zawarte w części III studium - kierunki, pkt 3 oraz ustalenia zawarte pkt 3.2. – które omówiono w rozdz. I pkt 2.3. Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego oraz w rozdz. VII „Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji studium” niniejszej prognozy.

Odnoszą się one do ochrony środowiska i jego zasobów i dotyczą m. in. podstawowego elementu struktury ekologicznej w obszarze studium.

Zachowano odpowiedniej wielkości powierzchnie biologicznie czynne, nie mniej niż 50% powierzchni działki. W przestrzeni publicznej ustalono możliwość realizacji zieleni urządzonej, obiektów małej architektury oraz elementów zagospodarowania z nimi związanych.

2. Ochrona zdrowia ludzi na terenie objętym studium.

Sposób rozwiązywania zagospodarowanego terenu w zakresie:

- zaopatrzenia w wodę (woda spełnia wymogi wody pitnej),
- gospodarki ściekowej (skanalizowanie terenu, odprowadzenie ścieków na oczyszczalnię),
- ogrzewania (paliwo ekologiczne),
- unieszkodliwianie odpadów (segregacja)
- nie przekraczanie dopuszczalnych poziomów hałasu (nie projektuje się obiektów uciążliwych),
- usytuowanie obiektów w sposób zapewniający:
przewietrzanie osiedla (przeważający kierunek wiatrów południowo – zachodnie, zachodnie i południowe.),
właściwe nasłonecznienie (luźna zabudowa),
- zachowanie dotychczasowego atrakcyjnego krajobrazu (duża lesistość terenu),
- możliwość korzystania ze spacerów i turystyki rowerowej, szlak turystyki pieszej i rowerowej „Szlak Północny” (czerwony) Łeba – Rowy --Ustka –Jarosławiec, pokrywający „Hanzeatycką trasą nadmorską,”
- korzystanie z plaży

zapewni mieszkańcom komfortowe warunki bytowania a turystom odpoczynek. Utworzy dodatkowe miejsca pracy.

3. Ochrona przyrody

3.1. Roślinność

Ochronę pomników przyrody oraz obszarów chronionych opisano w rozdziale I pkt 3.5.1. Formy ochrony przyrody - obszary prawnie chronione na terenie m. Łeba

Ochrona obszarów Natura 2000.

Ustalenia studium zapobiegają negatywnym oddziaływaniom na obszary Natura 2000 położonych w obrębie miasta Łeby.

Na pozostałych obszarach cennych przyrodniczo nie objętych ochroną prawną należy:

- zachować rośliny objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową., m. in. wrzosiec bagienny kocanki piaszkowe bagno zwyczajne torfowiec błotny (płonnik pospolity (
- chronić zwierzęta objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową, m.in traszka grzebieniasta, ropucha paskówka, grzebiuszka ziemna, żaba moczarowa oraz nietoperze. Lis, borsuk, tchórz i sarna objęte są ochroną łowiecką,

Studium zachowuje pozostałości unikatowych cech wybrzeża mierzejowego w mieście, poprzez ustalenia dotyczące kontrolowania ruchu turystycznego i ograniczenia jego uciążliwości. Wyznaczenie urządzonych przejść w kierunku brzegu morskiego, co zlikwiduje „dzikie” ścieżki, przebiegające poza systemem a tym samym ochroni roślinność przed wydeptywaniem.

Ustalenia dotyczące ochrony roślinności zawarto w kierunkach studium rozdz. III, pkt 3 oraz ustalenia zawarte w rozdziale III pkt 3.2. – które omówiono w rozdz. I pkt 2.3 niniejszej prognozy „Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego” oraz w rozdz. VII „Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji studium”

3.2. Przewidywane oddziaływanie planowanych inwestycji na faunę oraz zalecenia ochronne

1) Zagrożenia dla ptaków kolizjami z elementami szklanymi budynków w strefach A.3.2.; A.4.1.; A.4.3.; C.3.1.; C.3.2.; C.3.3.; D.1.1. do D.1.5.; D.3.1. do D.3.5; D.4.1.; E.3.1.; E.4.2. ; E.4.3.; E.4.4.; E.4.5.; F.4.1. oraz H.4.1.

Obszar objęty studium położony jest na trasie masowych, wiosennych i jesiennych migracji ptaków. Lokalne przeloty odbywają się przeważnie na niskich pułapach – do wysokości kilku – kilkunastu metrów. Takie zachowanie zagraża ptakom kolizjami z różnego rodzaju zaporami, niezależnie od wysokości tych zapór.

W osiedlach ludzkich, w tym w miastach, poważnym zagrożeniem dla ptaków są szklane elementy budynków.

Ptaki są najbardziej narażone na kolizje z dużymi oknami, umiejscowionymi w pobliżu gruntu do wysokości 3 m, szczególnie na obszarach wiejskich i podmiejskich. Najbardziej niebezpieczny dla ptaków, szczególnie za dnia jest pułap do 15 m od powierzchni gruntu.

Elementy szklane będą zagrożeniem dla ptaków lęgowych (osiadłych i migrujących), migrujących w pasie wybrzeża, zimujących i koczujących w różnych porach roku. Najbardziej zagrożoną grupą będą ptaki wróblowe.

Dla ptaków migrujących największe zagrożenia przewiduje się w strefach A, C i D, które są „wciśnięte” w korytarz ekologiczny, tzn. w obszar leśny ciągnący się wzdłuż wybrzeża Bałtyku, o szerokości około jednego kilometra, leżący na trasie migracji ptaków.

Zagrożenia dla ptaków lęgowych oraz koczujących w różnych porach roku przewiduje się w strefach: A., C.,D.,E., F.. oraz. H.

2) Zagrożenia dla płazów

W środkowej części tej podstrefy A.3.1. położony jest Łabędzi Staw, z przylegającym do niego od południa parkiem, a od północy - podmokłym lasem. W lesie brak warunków do rozrodu dla większości gatunków płazów, natomiast w Stawie w ogóle nie występują. Przyczyniają się do tego zbyt strome brzegi Stawu, utrudniające płazom jego opuszczenie. W celu zwiększenia różnorodności przyrodniczej tej strefy należy przygotować na brzegach Stawu łagodne wyjścia na ląd dla tych zwierząt (dokładne instrukcje można zamieścić w miejscowym planie Parku Nadmorskiego).

W celu ochrony płazów, rowy oraz ich brzegi należy systematycznie oczyszczać ze śmieci, nie wycinać zarośli rosnących na brzegach rowów, pozostawiając pasy roślinności o szerokości 1-2 metry, natomiast krańce rowów zaopatrzyć w łagodne zejścia do wody (szczegółowe zalecenia do zastosowania w miejscowych planach).

3) **Zagrożenia dla nietoperzy.**

Wśród wszystkich stref objętych studium w Łebie, strefa D.4.1. jest miejscem szczególnym, ze względu na pozostałe w niej zrujnowane zabudowania, w których istnieją korzystne warunki bytowania dla nietoperzy..

Zalecenie

Wskazana jest inwentaryzacja nietoperzy przed realizacją zabudowy w tej strefie.

4) **Zagrożenia dla zwierząt**

W terenie planowanego ośrodka przywodnego, przewiduje się potencjalne zagrożenia dla płazów i gadów oraz dla drobnych ssaków owadożernych (ryjówka aksamitna), związane z nasileniem antropopresji po realizacji inwestycji.

Zalecenia

Wszystkie elementy planowanego ośrodka przywodnego należy zlokalizować w obrębie istniejącej już polany na brzegu jeziora Sarbsko i nie wkraczać na obszar leśny. Zaleca się teren ośrodka ogrodzić, co uchroni otaczający las przed zaśmiecaniem, a żyjące w nim zwierzęta przed zadeptywaniem.

Celem ochrony ptaków, płazów i gadów na obszarze opracowania w studium w punkcie 3.2.

„Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego” zawarto następujące ustalenie:

ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków na terenie objętym zmianą Studium, należy zapewnić zgodnie z przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów, objętych ochroną. Charakterystykę stanu istniejącego **fauny** omówiono w rozdz.V, pkt 6. Zasoby przyrodnicze, 6.2. Fauna, Charakterystyka awifauny na obszarze opracowania, w poszczególnych strefach i na terenach sąsiadujących, w punkcie tym również omówiono zagrożenia dla ptaków uwarunkowane ich zdolnością do lotu

W rozdz.VII, „Przewidywane oddziaływanie zagospodarowanego terenu na przyrodę oraz zalecenia ochronne” omówiono zagrożenia i zalecenia dla ochrony fauny.

Ochronę obszarów prawnie chronionych Natura 2000 omówiono w rozdziale I pkt .2.4,1.

4. Ochrona wód i powierzchni ziemi.

- Woda do wszystkich obiektów doprowadzona będzie z wodociągu komunalnego w zaopatrywanego w wodę z ujęcia w Łebieńcu. W związku ze zmianą studium ujęcie nie wymaga rozbudowy nie będzie więc znaczącego wpływu na środowisko.

- Wytworzone na terenie zagospodarowania ścieki gospodarczo-bytowe odprowadzone będą poprzez sieć kanalizacyjną na istniejącą oczyszczalnię w Łebie co zminimalizuje zagrożenie dla środowiska. Oczyszczalnia w Łebie jest oczyszczalnią biologiczną z podwyższonym usuwaniem związków azotu (N) i fosforu (P). Oczyszczalnia posiada obowiązujące pozwolenie wodnoprawne dla $Q_d/\bar{s}r = 7500 \text{ m}^3/\text{d}$: $Q_d/\text{max} = 10500 \text{ m}^3/\text{d}$ Przyjęta technologia oczyszczania ścieków i przeróbki osadów ściekowych pozwala na uzyskanie wymaganego stopnia redukcji zanieczyszczeń w ściekach i pozwala na ich odprowadzenie do powierzchniowych wód płynących,

Stopień oczyszczenia ścieków spełnia wszystkie wymagania Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. Rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń i emisji hałasu mieści się w wygradzonej 50m. strefie uciążliwości oczyszczalni,

Celem zabezpieczenia ciągłości pracy oczyszczalni zastosowano urządzenia rezerwowe oraz system automatycznego sygnalizowania stanów awaryjnych oraz pracy urządzeń podstawowych.

Istniejąca oczyszczalnia mechaniczno – biologiczna nie wymaga rozbudowy i nie jest znaczącym zagrożeniem dla środowiska.

- Celem ochrony wód podziemnych studium ustala konieczność oczyszczenia wód opadowych przed ich wprowadzeniem do odbiornika i wykonanie kanalizacji deszczowej dla całego miasta, jest to bezwzględnie konieczne ze względu usytuowania terenu zagospodarowania na obszarze gdzie wody podziemne są chronione przez warstwy średnio przepuszczalne - mapa stanu zagrożeń i ochrony wód woj. śląskiego w skali 1 :100 000/.

- Zdjęcie warstwy gleby przed wykonaniem obiektów i uzbrojenia i jej wykorzystanie do rekultywacji umożliwi zminimalizowanie dewastacji gleby,

- Ograniczenie powierzchni zabudowy do 30% pow. działki, przy pozostawieniu minimum 50% powierzchni jako powierzchni biologicznie czynnej, stwarza możliwość odtworzenia po realizacji inwestycji różnorodności szaty roślinnej.

System zbierania odpadów

Gmina dąży do systemu zbierania odpadów komunalnych w 100% segregowanych. i taką politykę w sprawie gospodarki odpadami należy uznać za prawidłową.

Na terenie Gminy Miejskiej Łeba w podstrefie F.1.1. zorganizowano Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) do którego właściciele nieruchomości mogą bezpłatnie oddać wielkogabarytowe odpady: tworzywa sztuczne, metale, opakowania wielomateriałowe, szkło, makulaturę, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte opony, odpady zielone, odpady niebezpieczne.

Spółka Wodna Łeba posiada decyzję na wykonanie Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK) w zakresie odpadów zielonych dla potrzeb przetwarzania osadów z oczyszczalni.

- Dotychczasowy zorganizowany wywóz odpadów stałych na urządzone wysypisko w Czarnówku przez służby specjalistyczne, segregacja odpadów, oraz realizacja następujących ustaleń studium:
- dążyć do pełnej segregacji odpadów u źródła ich wytwarzania, w szczególności z obiektów niezamieszkałych (hotele, ośrodki wczasowe), wytwarzających ponad 50% wszystkich odpadów
- wskazana jest zwiększona kontrola odbieranych odpadów u źródła ich wytwarzania oraz nadzór gminny nad odbiorem odpadów z wszystkich obiektów,
- usunięcie wszystkich materiałów zawierających azbest w jak najkrótszym terminie, wskazane jest usuwanie materiałów z azbestem w okresie poza sezonem,
- zakład składowania i przerobu odpadów w Czarnówku winien być rozbudowywany w miarę *potrzeb*, wskazane jest wykonanie oczyszczalni wód odciekowych na terenie zakładu.

zminimalizuje zanieczyszczenia wprowadzane do środowiska a tym samym ochroni wody powierzchniowe i podziemne oraz glebę. „Segregacja umożliwi wykorzystanie odpadów jako surowca wtórnego a tym samym spowoduje zmniejszenie ilości odpadów, co zmniejszy zagrożenie dla środowiska.

5. Ochrona przed powodzią.

Na obszarze zagospodarowania występuje zagrożenie powodzią w rozumieniu art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz.199)

Ze względu na swoje usytuowanie, bliskość morza, ujściowy odcinek rzeki Łeby, duży obszar gminy Łeba położony jest na terenach **zagrożonych powodzią**.

Najwyższy stan wody na wodowskazie zainstalowanym na ujściu rzeki Łeby zanotowano w 1983 roku wynosił on 1,3m.npm.(woda stuletnia).

Do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią zgodnie z art.9 ust.1 pkt 6 lit.c ustawy Prawo wodne zalicza się:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%),
- 2) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (Q 10%),
- 3) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przmuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne,
- 4) pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Do określenia obszarów zagrożenia powodziowego wykorzystano mapy zagrożenia powodziowego ogłoszone jako obowiązujące od 15 kwietnia 2015r, opracowane z uwzględnieniem Dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa).

Na „Mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”, ogłoszonych w 2015r oznaczone są następujące obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi:

- 4) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub, na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego;
- 5) obszary, szczególnego zagrożenia powodzią,
- 6) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku;
 - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego,
 - zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwsztormowego

Ponadto na mapach zagrożenia powodziowego przedstawiono:

- głębokość wody;
- oraz prędkość wody i kierunki przepływu wody – dla miast wojewódzkich i miast na prawach powiatu oraz innych miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 100 000 osób.

Obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%), wrysowano na załączniku graficznym studium. Ponadto pas techniczny morza stanowi obszar szczególnego zagrożenia powodzią.

Cały teren miasta jest zmeliorowany, przez polder Miasto-Łeba i Sarbsk III, istnieje możliwość odwodnienia terenu i w chwili obecnej nie ma zagrożenia powodziowego od strony lądu.

Tak zorganizowany system odwadniający może być wykorzystywany również w okresie zagrożenia powodziowego.

Wymieniona ustawa nie definiuje, dla jakich przepływów należy określać granice stref zagrożenia powodziowego.

Zakazy na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią (Prawo wodne art. 88, lit.1.ust.1). zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- 1) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych; (budowa, przebudowa lub remont drogi rowerowej oraz wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego wymaga zgłoszenia);
- 2) sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk;
- 3) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową, przebudową lub remontem drogi rowerowej, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego.

Ustawa Prawo wodne przewiduje dwa wyjątki dotyczące w/w zakazów z art. 88l.:

- pierwszy przypadek dotyczy wykonywania nasadzeń roślinności
 - a) sposób uprawy i zagospodarowania gruntów oraz rodzaje upraw wynikające z wymagań ochrony przed powodzią (art. 88l ust. 7 pkt 1);
 - b) nakazać usunięcie drzew lub krzewów (art. 88l ust. 7 pkt 2),
- drugim wyjątkiem jest realizacja robót budowlanych w związku z drogą rowerową lub wyznaczeniem szlaku rowerowego /turystycznego. W tej sytuacji, przystąpienie do prac wymaga zgłoszenia tych prac w trybie analogicznym do przepisów prawa budowlanego, tylko z tym wyjątkiem iż organem właściwym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Podobnie jak w przepisach budowlanych, organ przyjmujący zgłoszenie ma prawo wniesienia sprzeciwu wyrażonego w drodze decyzji.

Ograniczeniami w zakresie prowadzenia działalności i inwestowania objęte są również wały przeciwpowodziowe, w celu zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych zabrania się:

- 1) przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż korony wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;
- 2) uprawy gruntu, sadzenia drzew lub krzewów na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- 3) rozkopywania wałów, wbijania słupów, ustawiania znaków przez nieupoważnione osoby
- 4) wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- 5) uszkodzania darniny lub innych umocnień skarp i korony wałów.

Dodatkowym ograniczeniem w działalności na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, wynikającym ze względów ochrony środowiska i możliwości wystąpienia zanieczyszczenia w czasie powodzi jest zakaz dotyczący lokalizowania nowych przedsięwzięć mogących

znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody.

Obszarem zagrożonym **zjawiskiem abrazji** jest plaża wzdłuż całego brzegu morskiego. Działanie morza powoduje stałe zjawisko ubytku łądu szczególnie w okrasach nasilenia sztormów. Prowadzenie prac zabezpieczających stanowi zadanie właściwych służb Urzędu Morskiego.

a).Nadzwyczajne zagrożenia środowiska

Do nadzwyczajnych zagrożeń środowiska na terenie Łeby oprócz powodzi należą:

- 3 stacje paliw (zbiorniki paliw) usytuowane przy: ul. Kościuszki (wjazd do Łeby), w Porcie Jachtowym i przy ul. Wybrzeża,
- zakłady używające chloru, hotele z basenami przy ul. Nadmorskiej, Zawiszy Czarnego i Al. Św. Jakuba.

Trasy dowozu środków, powodujących zagrożenie, są ustalone i powinny być nadzorowane.

6. Ochrona powietrza i poziomu akustycznego.

6.1. Ochrona powietrza.

Naturalny skład chemiczny powietrza poddawany jest wielu wpływom, zarówno naturalnym jak i antropogenicznym, powodującym jego zanieczyszczenie. Substancje zanieczyszczające atmosferę (stałe, ciekłe i gazowe), ze względu na swój charakter i łatwość rozprzestrzeniania się, oddziałują na wszystkie elementy środowiska, na żywe zasoby przyrody, na zdrowie człowieka i wytwory jego działalności.

Do najważniejszych i najczęściej występujących zanieczyszczeń w powietrzu zaliczamy:

- dwutlenek siarki
- tlenki azotu
- pyły

Obecnie stan zanieczyszczenia powietrza kontrolowany jest przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Podstawowym kryterium oceny stanu zanieczyszczenia powietrza są dopuszczalne stężenia substancji zanieczyszczających powietrze, ustalone w załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. roku (Dz. U. 2010r, poz. 87).

Stan zanieczyszczenia powietrza. ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) – wg danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku wykonanych w 2014r nie przekraczają obowiązujących poziomów dopuszczalnych. Oznacza to, iż obecny sposób użytkowania nie stanowi zagrożenia dla środowiska.

Ustalenia studium dotyczące zmniejszenia ilości wprowadzanych zanieczyszczeń do powietrza:

- przygotowanie ciepła dla potrzeb grzewczych, dla obiektów nowo realizowanych i dogrzewanie obiektów sezonowych z kotłowni indywidualnych opartych wyłącznie o paliwo t.zw. ekologiczne (np. gaz ziemny, energia elektryczna, gaz propan-butan, pompy ciepłe, olej opałowy, drewno, panele słoneczne, pompy ciepłe,
- sukcesywną likwidację kotłowni na paliwo stałe,
- ilość zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza nie może przekroczyć wartości stężeń dopuszczalnych określonych w przepisach szczególnych,
- nowe budynki realizować w nowych technologiach, które spełniają obowiązujące energetyczne warunki przegród budowlanych, obiekty nie spełniające tych wymogów należy docieplać celem zmniejszenia zapotrzebowania na energię cieplną i zmniejszenie zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza,

- przestrzegać zakazu wprowadzania do powietrza substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających dopuszczalne wartości stężeń tych substancji (wg przepisów szczególnych) z uwzględnieniem tła istniejącego,

6.2. Ochrona przed hałasem - akustyka miasta.

Obecnie, zgodnie z art.26 i art.117 POŚ jednym z zadań Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ) jest uzyskiwanie danych oraz ocena i obserwacja zmian stanu akustycznego środowiska. WIOŚ wykonuje pomiary i ocenę stanu akustycznego środowiska. Prowadzone pomiary dotyczą hałasu drogowego. Podczas każdych badań rejestrowane są warunki atmosferyczne, a także wartości parametrów ruchu.

W 2014r WIOŚ wykonał pomiary hałasu drogowego w punktach wyznaczonych i uzgodnionych z władzami miasta w 4 pkt w Łebie zlokalizowanych przy: Al. Św. Jakuba, ul. Wojska Polskiego, ul. 10 Marca i ul. Kościuszki

Po wnikliwej analizie i weryfikacji uzyskanych danych z pomiarów w 2014r nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. (źródło: program monitoringu hałasu WIOŚ w Gdańsku)

Z powyższych pomiarów wynika, że wykonanie ulic obwodnicowych odciażających zwartą zabudowę śródmieścia, i poprawa organizacji ruchu przyniosły właściwe rezultaty.

Studium zakłada wykonanie ronda rozrządowego na skrzyżowaniu Al. Św. Jakuba i ul. Tysiąclecia i przebiecie Tysiąclecia do ul. Nadmorskiej co zmniejszy natężenie ruchu na ul. Matejki, Sosnowej i zbiegu ul. Wojska Polskiego i Nadmorskiej. Zmiana organizacji ruchu spowoduje jego spowolnienie i zmniejszenie poziomu hałasu w zwartej zabudowie starego miasta oraz na ulicach najbardziej uczęszczanych przez wczasowiczów.

Dalsze zmniejszanie natężenia hałasu należy dokonywać poprzez: kierowanie najbardziej uciążliwych pojazdów (samochody ciężarowe, autobusy, maszyny rolnicze, motocykle) na ulice omijające zwartą zabudowę, kontrolę stanu technicznego pojazdów, utrzymywanie nawierzchni w dobrym stanie technicznym, ograniczanie prędkości pojazdów.

Powyżej omówiono poziom hałasu powodowany przez ruch samochodowy, należy uwzględnić również hałas powodowany przez obiekty wytwarzające hałas przekraczający normy dopuszczalne, tak w godzinach dziennych jak i nocnych, stwarzając uciążliwość dla obiektów z nimi sąsiadujących.

Przy nowych lokalizacjach uciążliwość obiektów należy ograniczyć do terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Ustala się zakaz stosowania urządzeń powodujących wibracje wpływające ujemnie na zdrowie mieszkańców i obiekty budowlane.

7. Ochrona walorów krajobrazowych

Najbardziej charakterystycznymi i cennymi obszarami krajobrazu miasta Łeby są :

- pas zalesionych wydm nadmorskich
- otwarty krajobraz w kierunku Mierzei Słowińskiego Parku,
- wewnątrz krajobrazowe częściowo zrewaloryzowanej ulicy Kościuszki

W strefie „A” dla jej ochrony przed nadmierną penetracją należy skanalizowano ruch turystyczny przez urządzenie przejść na plażę. Inwestowanie w strefie ogranicza się do adaptacji lub rewitalizacji chaotycznych układów istniejącego zainwestowania. Wysokość zabudowy ogranicza się do wysokości zadrzewienia. Dopuszcza się zwieńczenia dachów w formie akcentów wysokościowych /wieżyczek/ charakterystycznych dla zabudowy pensjonatowej dla uatrakcyjnienia locji od strony morza.

Teren po zachodniej stronie drogi dojazdowej do Łeby pozostawia się nie zabudowany dla zachowania otwartego krajobrazu w stronę wydm Słowińskiego Parku i umożliwienia naturalnej sukcesji roślinnej.

Najbardziej charakterystyczne wnętrze krajobrazowe, ulica Kościuszki została przebudowana między ulicami Polną i 11 Listopada. Modernizacji wymagają pozostałe odcinki tej ulicy. Przy remontach i rozbudowie istniejącej obiektów śródmieścia, a w szczególności obiektów znajdujących się w ewidencji konserwatorskiej wnętrza urbanistyczne projektować w sposób nawiązujący do wykształconych historycznie elementów miasta.

8. Warunki klimatyczne

Na lokalną zmienność stanów pogodowych wpływa w dużej mierze sąsiedztwo Morza Bałtyckiego. Wynikiem tego są łagodne zimy, opóźnione wiosny, dość chłodne lata oraz długie ciepłe jesienie. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą wynoszącą +16,7⁰ C. Dni gorących (z temp. max. powyżej 25⁰ c) mniej niż 15. Liczba godzin usłonecznienia 220 – 250 w lipcu i 200 – 225 w sierpniu. Ma to szczególne znaczenie dla rozwoju turystyki i wypoczynku. Przeważający kierunek wiatrów południowe, południowo – zachodnie i zachodnie. Najniższe średnie prędkości wiatru 3,7m/sek. Najcieplejszym miesiącem jest sierpień.

Mikroklimat plaży nadmorskiej charakteryzuje duże zróżnicowanie podstawowych elementów klimatycznych. Najistotniejszą cechą klimatu pasa przybrzeżnego jest dość duży ruch powietrza wywołany wiatrami wiejącymi od strony morza. Właśnie wtedy ujawniają się właściwości klimatu morskiego: zmniejszenie amplitud termicznych, wzrost wilgotności, wzrost prędkości wiatru, napływ czystego powietrza bez alergenów oraz występowanie aerozolu morskiego. Dla mikroklimatu plaży w okresie letnim specyficzne jest pojawianie się zmiennych wiatrów dobowych - bryzy morskiej podczas dnia i bryzy lądowej nocą. Tereny plażowe wykazują ponadto uprzywilejowanie w nasłonecznieniu,

9. Zasoby naturalne

- Zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2015r, poz. 196 ze zm.) na obszarze Gminy Miejskiej Łeba istnieje jedynie złożo soli kamiennej, wstępnie rozpoznane w kategorii C2. Do chwili rozpoznania złoża w kategorii C1 nie jest możliwa jego eksploatacja, w związku z czym nie ma możliwości wyznaczenia filaru ochronnego złoża kopaliny.
- Na obszarze zagospodarowania nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla objęte ustawą z dnia 9 czerwca 2011r.prawo geologiczne i górnicze (t.j.. Dz.U. z dnia z 2015r, poz. 196 ze zm.)

10. Ochrona przed promieniowaniem niejonizującym

Na terenie opracowania nie występują źródła elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego, którego dopuszczalny poziom na terenach zabudowy może przekroczyć 1 kV/m (Rozporządzenie MOŚ,ZN i L z dnia 30 października 2003 – Dz.U. nr 192, poz. 1882 i1883)

W 2014r WIOŚ wykonał pomiary pól elektromagnetycznych na podstawie których nie stwierdzono przekroczeń norm dopuszczalnych.

Ustala się:

- zakaz wytwarzania i emitowania promieniowania niejonizującego, przekraczającego dopuszczalne normy (wg przepisów szczególnych),
- zakaz oddziaływania uciążliwości obiektów poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny

11. Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków i dóbr materialnych

Ustalenia studium zabezpieczają ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Zapisy w tekście studium – kierunki pkt 4.1.i 4.2 nakazują ochronę obiektów znajdujących się w ewidencji konserwatorskiej i realizację nowych obiektów z nawiązaniem do układu przestrzennego, gabarytów i detalu architektonicznego zabudowy istniejącej.

Podstawę prawną ochrony wartości kulturowych stanowi Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. / t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm. /.

12. Wnioski

Zmiana funkcji terenu nie spowoduje zagrożenia dla środowiska w związku z:

- emisją zanieczyszczeń do powietrza,
- wytworzeniem ścieków i odpadów,
- hałasem i wibracjami,
- niekorzystnym przewietrzaniem i nasłonecznieniem,
- zmianą stosunków gruntowo-wodnych,
- ryzykiem występowania nadzwyczajnych zagrożeń,
- dewastacją szaty roślinnej,
- brakiem harmonijnego wkomponowania projektowanych obiektów w krajobraz (

Realizacja ustaleń studium:

- zabezpiecza walory przyrodnicze i krajobrazowe,
- chroni różnorodność biologiczną terenów otaczających, siedliska przyrodnicze, siedliska gatunków roślin i zwierząt (minimalizuje ilości zanieczyszczeń, ochrona wody, gleby i powietrza),
- zabezpiecza integralność obszarów chronionych i ich powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko
- nie wpłynie na pogorszenie stanu środowiska a tym samym na zdrowie mieszkańców,
- zmniejsza dewastację terenów objętych studium oraz terenów przyległych poprzez nowe nasadzenia drzew i krzewów z gatunków rodzimych zapewni pracę osiadłej ludności.

X. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCE BYĆ REZULTATEM REALIZACJI STUDIUM W SZCZEGÓLNOŚCI NA OCHRONĘ OBSZARU NATURA 2000.ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W studium zastosowano rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na obszary Natura 2000.

1. Ochrona plaży nadmorskiej

Plaża nadmorska, charakteryzująca się dużym zróżnicowaniem elementów klimatycznych: czyste powietrze bez alergenów, aerozol morski, bryza morska, uprzywilejowanie w nasłonecznieniu, winna być chroniona jako szczególna cecha środowiska miasta Łeby.

Obliczenie chłonności plaży.

Wg wskaźników i norm użytkowania turystycznego: obszarów, miejscowości i szlaków (Praca zbiorowa, S. Regel, G. Andrzejewska, J. Pronobis, wydana przez Instytut Turystyki, Ośrodek Informacji Naukowych i Wydawnictw – Warszawa 1978 r.) na jedną osobę korzystającą z plaży winno przypadać od 5 – 15 m². Powierzchnia plaży wynosi ok. 20 ha.

Ilość wypoczywających w sezonie wynosi 24 400 wczasowiczów. Przy założeniu, że 60% będzie korzystało z plaży, ilość korzystających wyniesie 14 640 osób. Powierzchnia plaży na 1 wypoczywającego wyniesie, $200\,000\text{m}^2 : 14\,640\text{osób} = 13,7\text{ m}^2/\text{osobę}$.

Przyjmując średni wskaźnik wynoszący 10m^2 plaży / 1 korzystającego (1 000 osób / ha).

Chłonność plaży wyniesie $20\text{ ha} \times 1\,000\text{os/ha} = 20\,000\text{osób}$.

Przyjmując wskaźnik min. wynoszący od 5 m^2 plaży / 1 korzystającego

Chłonność plaży o powierzchni $200\,000\text{ m}^2$ wyniesie 40 000 osób

Z powyższego obliczenia wynika, że przy założonej, docelowej liczbie wypoczywających w mieście Łeba nie ma zagrożenia degradacją plaży.

2. Ochrona i wykorzystanie rekreacyjne lasu.

Grunty leśne stanowią 46 % ogólnej powierzchni gminy. Gmina Miejska Łeba jest właścicielem 109,4ha lasów, Gmina posiada plan urządzenia lasów, których jest właścicielem, ważny od 1 stycznia 2006 do 31 grudnia 2015r.

W granicach zmiany Studium znajdują się również lasy Urzędu Morskiego w Słupsku.

Przy realizacji obiektów należy:

- ograniczyć do niezbędnego minimum wycinkę drzew rosnących w granicach terenu objętego studium z pozostawieniem drzew zdrowych, nieuszkodzonych oraz starszych okazów; ustala się nakaz pozostawienia drzew dziuplastych stanowiących potencjalne miejsca przebywania wiewiórki i nietoperzy.
- uwzględnić w nasadzeniach gatunki roślin rodzimych.

Powierzchnie lasów proponowane do zmiany sposobu użytkowania stanowią niewielki procent i nie wpływają na zasadniczą zmianę ich struktury. W strefie „A” - las nadmorski zachowuje swoje cechy w zakresie:

- ochrony i utrzymania estetyczno – krajobrazowych walorów obszaru leśnego,
- stworzenie najlepszych warunków rekreacji,
- korzystnego dla zdrowia oddziaływania środowiska,
- kształtowania leśnego krajobrazu w różnych warunkach środowiska przyrodniczego przy maksymalnym utrzymaniu lasu w stanie zadrzewionym,
- zabezpieczenia gleb przed procesami destrukcyjnymi i utrzymaniu ich w zdolności retencyjnej.

Urządzone dojścia do plaży z wyznaczeniem terenów do obsługi plaży, zapobiegają dewastacji całego lasu.

Chłonność terenów leśnych, dla celów turystycznych,

• Naturalna chłonność terenów leśnych przeznaczonych na cele turystyczne

Wartości obciążenia granicznego przyjęto w oparciu o średnie wartości obciążenia granicznego obliczone przez Kostrowickiego 1970r. oraz własne rozpoznanie. Przyjęta chłonność średnia obliczona w oparciu o maksymalną dopuszczalną liczbę osób, które poruszając się bez przerwy w ciągu ośmiu godzin po powierzchni 1 hektara danego zbiorowiska, doprowadza je do granic wszczęcia procesów degeneracyjnych.

Średnie wartości obciążenia granicznego (osób/ha) przyjęte przez Kostrowickiego wynoszą:

Bór suchy	36 os /ha, w ciągu 8 godzin
Bór świeży	50-90 os /ha, w ciągu 8 godzin
Grądy	31-65 os /ha, w ciągu 8 godzin
Łęgi	23 - 52 os /ha, w ciągu 8 godzin
Łąki świeże	124 – 196 os /ha, w ciągu 8 godzin

Pastwiska i murawy świeże ok. 300 os /ha, w ciągu 8 godzin

• **Chłonność terenów leśnych, dla celów turystycznych, po ich zagospodarowaniu**

Celem udostępnienia terenów leśnych należy je zagospodarować. Podstawowym elementem zagospodarowania jest urządzenie dróg pieszych utwardzonych. Pozwoli to na wykorzystanie lasów do celów rekreacyjnych. Tereny leśne w zależności od chłonności naturalnej podzielono na 4 strefy:

I strefa, przeznaczona wyłącznie pod komunikację po utwardzonych szlakach (dojścia do plaży). Zaliczamy do niej siedliska leśne Bs oraz wszystkie siedliska nie zaszerogowane w strefie B i C w planie urządzenia lasów. Przyjęta chłonność 30 osób/ha, 8h /d

II strefa, przeznaczona pod komunikację i urządzenia parkowe, bez obiektów kubaturowych. Zaliczamy do niej siedliska leśne Bśw. Przyjęta chłonność 75 osób/ha, 8h /d

III strefa, ekstensywnej rekreacji z możliwością zainwestowania kubaturowego dla celów rekreacji masowej. Zaliczamy do niej siedliska leśne BMśw - przyjęta chłonność 90 osób/ha, 8h /d, siedliska leśne BMw (tereny naturalnie niedostępne ze względu na wilgotność podłoża) - przyjęta chłonność 50 osób/ha, 8h /d

IV strefa, tereny naturalnie niedostępne ze względu na wilgotność podłoża. Zaliczamy do niej siedliska leśne Bw,. Przyjęta chłonność 50 osób/ha, 8h /d

Powierzchnia siedlisk: Bs – 36,49 ha, Bśw – 29,63 ha, BMśw –10,91 ha, Bw – 31,21 ha, BMw – 0,86 ha

Obliczenie chłonności turystycznej dla wszystkich lasów komunalnych.

I strefa, $Pl = 30 \times 36,49 \text{ ha} = 1094 \text{ osób}$

II strefa $Pl = 75 \times 29,63 \text{ ha} = 2222 \text{ osoby}$

III strefa $Pl = 90 \times 0,86 + 10,91 \times 50 = 622 \text{ osób}$

IV strefa $Pl = 50 \times 31,21 = 1560 \text{ osób.}$

. Łączna ilość turystów mogąca korzystać z terenów leśnych po ich urządzeniu, nie powodując degradacji ekosystemu wynosi 5 498 osób.

3. Szlaki turystyki pieszej i rowerowej.

a). Szlaki turystyki pieszej

Przez miasto Łeba przebiegają cztery szlaki turystyki pieszej które należy oznakować w czytelny sposób :

Szlak Północny (czerwony) – Łeba – Rowy – Ustka – Jarosławiec (86 km.).

Trasa bierze swój początek przy dworcu kolejowym w Łebie. Szlak czerwony prowadzi ul. Dworcową na północ, Sienkiewicza w stronę mostu, ulicą Turystyczną do skrzyżowania, drogą na Rąbkę i dalej w stronę wyd. m.

Wskazany jest oznakowanie nowego odgałęzienie tego szlaku wzdłuż ulic 11 Listopada, Kościuszki, Wojska Polskiego, Brzozowej, i dalej przedłużeniem ulicy Nadmorskiej do rezerwatu przyrody „Mierzeja Sarbska”

Szlak Stara Łeba (zielony, 18km.) –brzeg morza – Łącka Góra – Rąbka – Stara Łeba.

Trasa bierze swój początek przy dworcu kolejowym w Łebie i biegnie równocześnie z w/w szlakiem czerwonym aż do skrzyżowania z drogą na Rąbkę. Tu szlaki rozdzielają się, szlak zielony prowadzi dalej ul. Turystyczną i po ok. 400m. skręca w prawo (w stronę plaży) wzdłuż płotu ośrodka PTTK. Idąc ok. 1500m. wzdłuż ogrodzenia ośrodka dochodzimy do pozostałości dawnego kościoła św. Mikołaja. Wracamy na szlak i kierujemy się na plażę. Idąc plażą po ok. 8 km. spotykamy szlak czerwony. Następnie przechodzimy przez teren wyd. m. ruchomych, wchodzimy na Łącką Górę i wracamy do miasta Łeba równocześnie ze szlakiem czerwonym.

Szlak południowy (żółty) –Gardna Wielka – Smółdzino – Kluki – Izbica – Gać – Żarnowska – Łeba (32 km.).

Szlak prowadzi po Słowińskim Parku Narodowym. Od Żarnowskiej drogą asfaltową dochodzi do drogi Łeba – Lębork, następnie prowadzi ul. Kościuszki, Powstańców Warszawy. Szlak kończy się przy dworcu w Łebie.

Szlak Krajobrazów Młodogłacialnych (zielony) Miastko – Łeba (162 km.)

Szlak zielony wchodzi do Łeby od strony Nowęcina. Na skrzyżowaniu ul. Noweckińskiej spotyka się ze szlakiem żółtym i dalej równocześnie ze szlakiem żółtym kieruje się do dworca PKP.

Łeba – Nowecin-Szczenurze – Wrzeście- Skarszewo- Białogarda –Janowiec-Redkowice-Nowa Wieś Lęborska-Małoszyce-Krępkowice-Unieszyno –Mikorowo -Czarna Dąbrówka-Jerzkowice-Puławsko-Kartkowo-Barnowo-Kołczygłowy-Barnowiec-Wiatrołom - Ponikłe-Żabno-Kwisno-**Miastko**

Należy urządzić ciąg pieszy wzdłuż drogi do Rąbki od jej południowej strony

b). Szlaki turystyki rowerowej.

Należy urządzić i oznakować międzynarodową nadmorską trasę rowerową R-10 (Hanzeatycką) od strony Nowęcina, Noweckińską, Al. Św. Jakuba, Al. Św. Mikołaja, granicą Parku Narodowego do wsi Żarnowska.

Ważne dla ruchu lokalnego – w powiązaniu z w/w – powinny być wyznaczone ścieżki zapewniające segregację ruchu kołowego i rowerowego wzdłuż zmodernizowanej drogi krajowej Lębork – Łeba oraz Al. Św. Mikołaja okalającej miasto.

Pożądane jest także wyznaczenie ścieżek rowerowych na odcinkach:

- od ul. Sienkiewicza przez ul. Turystyczną do Rąbki
- ul. Nadmorską w kierunku ośrodków rekreacji wodnej nad jeziorem Sarbsko do rezerwatu przyrody
- Al. Św. Mikołaja do ul. Turystycznej

Szlaki turystyczne organizują ruch turystyczny co zapobiega dewastacji przyrody.

W nowych planach miejscowych terenów obsługujących ruch turystyczny dopuszczono możliwość lokalizacji kolei linowej uzupełniającej sieć pieszych szlaków turystycznych.

• Chłonność pozwalająca na korzystanie ze środowiska nie powodując jego degradacji wynosi:

las	- 5 498 osób
plaża nadmorska	- 20 000 - 40 000osób
wydmie ruchome, SPN	- 1 740 osób (1 wypoczywający i raz w ciągu 2 tyg.)
szlaki turystyczne	- <u>2 400 osób</u> (10 % wypoczywających)
razem średnio	29 638 osób, - maksymalnie 49 638 osób

Studium zachowuje dotychczasowe stosunki wodne w glebie i dotychczasową rzeźbę terenu.

Teren objęty studium, położony jest w strefie ochronnej Słowińskiego Parku Narodowego utworzonego w celu ochrony cennych nadmorskich ekosystemów lądowych i wodnych, w tym unikatowych w skali wybrzeża Europy ruchomych wydm i procesów eolicznych, oraz sąsiaduje z obszarami Natura 2000 utworzonymi w celu zachowania naturalnych cennych zbiorowisk roślinnych oraz stanowi ostoję ptaków. Zagrożenie między innymi stanowi nadmierny, niekontrolowany rozwój turystyki powodujący wydeptywanie i degradację chronionych siedlisk.

- ilości turystów przebywających w Łebie 25000 osób
- **chłonności pozwalająca na korzystanie ze środowiska nie powodując jego degradacji wynosi 29 638 osób do 49 638 osób**

Z porównania wynika, że nie ma zagrożeń dla środowiska.

Projektowane rozwiązania w zakresie infrastruktury zabezpieczą przed ujemnym wpływem w zakresie zanieczyszczenia powietrza, wody i ziemi. W studium dopuszcza się zaopatrzenie w

ciepło dla celów grzewczych i technologicznych jedynie z nieemisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła. Ścieki sanitarne oczyszczane są i będą na oczyszczalni mechaniczno - biologicznej zapewniającej ich oczyszczenie w maksymalnie technicznie możliwym stopniu.

W celu wykluczenia negatywnego oddziaływania odpadów komunalnych, studium zaleca ich segregację i wywożenie w sposób dotychczasowy na składowisko odpadów za pośrednictwem koncesjonowanego przedsiębiorstwa, zgodnie z przepisami szczególnymi.

Na obszarze studium nie przewiduje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże znacząco negatywne oddziaływanie na ochronę przyrody obszarów chronionych.

Planowane zagospodarowanie nie stanowi źródła zanieczyszczeń dla terenu w granicach opracowania oraz na terenach przyległych. Ze względu na brak uciążliwości poza granicami terenu zagospodarowania nie ma wpływu na proponowane do ochrony, obszary siedlisk Natura 2000.

XI. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE LUB WYJAŚNIENIA BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH.

Uchwała Rady Miejskiej w Łebie o przystąpieniu do zmiany studium ustala uwzględnienie obowiązujących planów miejscowych, wysokość zabudowy, procent terenu działki przeznaczonego pod zabudowę i powierzchnię biologicznie czynną oraz zachowanie terenów zielonych.

Prognoza wykonywana była równocześnie z pracami nad projektem studium. Propozycje innego brzmienia niektórych zapisów niż w analizowanym projekcie – zapisy alternatywne – przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu.

XII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

1. Podstawa i cel opracowania

W prognozie wykorzystano dokumenty lokalne, regionalne i krajowe, wspólnotowe, międzynarodowe, analizując zawarte w nich cele ochrony środowiska w odniesieniu do uwzględnionych rozwiązań w opracowanym studium. Podstawowym celem prognozy jest określenie skutków środowiskowo-przestrzennych, wynikających z realizacji ustaleń studium oraz ocena ich wpływu na środowisko i ludzi.

– Projekt studium, dla którego opracowana jest niniejsza prognoza dotyczy obszaru określonego uchwałą Rady Gminy Miejskiej w Łebie z dnia 22 czerwca 2012 r. Nr XX/179/2012 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łeby, uchwalonego w dniu 28 grudnia 2000r uchwałą Rady miejskiej w Łebie nr 169/XXVII/00,
Studium obejmuje obszar w granicach administracyjnych. Gminy Miejskiej Łeba

Uchwała Rady Gminy o przystąpieniu do zmiany planu zakładała przeznaczenie terenu pod: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, pensjonatową, rekreacji indywidualnej i usług wraz z towarzyszącą infrastrukturą.

Projektowane zmiany podniosą: standard świadczonych usług turystycznych, zatrudnienie mieszkańców stałych.

Przy opracowaniu prognozy uwzględniono wszystkie obowiązujące akty prawne. wymienione w rozdziale I pkt 1.

2. Informacja o zawartości studium

Studium opracowano zgodnie z art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r poz. 647 z późn. zm.).

Szczegółową problematykę studium zawarto w rozdziale I pkt 2

W studium określono politykę przestrzenną gminy, w której ustalając funkcję i wyznaczono tereny rozwojowe.

Miasto Łeba stanowić będzie ośrodek pełniący następujące funkcje:

- wczasową o profilu sanatoryjnym,
- wczasowo – turystyczną,
- gospodarki morskiej w zakresie turystyki przybrzeżnej, jachtingu, rybołówstwa i ośrodka transgranicznego,
- regionalnego ośrodka usługowego,
- ośrodka mieszkaniowego.

Obszar miasta podzielony jest na **osiem stref funkcjonalno – przestrzennych** oznaczonych literami **A-H**. W poszczególnych strefach wyznaczono **podstrefy zakresu przekształceń** oznaczone numerami **1-4**.

Dla każdej strefy studium określa dotychczasowe użytkowanie i docelową funkcję. Studium zawiera ustalenie określenia w planach miejscowych następujących wskaźników:

- % powierzchni zabudowy do pow. działki,
- wskaźnik intensywności zabudowy
- minimalny % powierzchni działki przeznaczony na rekreację.
- max. wys. zabudowy, stopień nachylenia dachu Max odległość kalenicy od terenu.

Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego omówiono w rozdziale I pkt 2.3.

W zakresie ochrony środowiska studium wprowadza nakazy, zakazy i ograniczenia w zakresie:

- ochrony zdrowia ludzi na terenie objętym studium,
- oddziaływania uciążliwości obiektów poza granicę działki,
- ochronę przyrody, wód i powierzchni ziemi, krajobrazu, klimatu,. powietrza, poziomu akustycznego, zasobów naturalnych, dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr materialnych,
- zakaz wibracji i promieniowania elektromagnetycznego,.

Podaje rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogące być rezultatem realizacji studium w szczególności na ochronę obszaru natura 2000.oraz integralność tego obszaru.

Obliczono **chłonność poszczególnych elementów środowiska** pozwalającą na korzystanie ze środowiska nie powodując jego degradacji, która wynosi 29 638 osób,

3. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej omówiono w rozdz. I pkt 2.3.2. .-2.3.4. niniejszego opracowania oraz w kierunkach w pkt 4.0

Podstawę prawną ochrony wartości kulturowych stanowi ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. / t.j.Dz.U. z 2014 r, poz 1446 ze zm. /.

Przy sporządzaniu planów miejscowych, projektów budowlanych i budowie należy uwzględnić poniższe ustalenia dotyczące stref wyznaczonych na planszy „Polityki Przestrzennej” niniejszego studium.

Rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od służby ochrony zabytków; badania archeologiczne mają charakter sezonowy, w okresie od maja do października.

W rozdz. I, pkt 2.4. omówiono granice i sposoby zagospodarowania następujących terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów:

- Słowiński Park Narodowy (SPN)
- Rezerwat krajobrazowy „Mierzeja Sarbska”
- Obszary Natura 2000: „Mierzeja Sarbska” /PLH220018/, „Pobrzeże Słowińskie” /PLB220003/, „Ostoja Słowińska” /PLH220023/, „Przybrzeżne wody Bałtyku” - morski, przyległy do terenu gminy /PLB990002/,
- Pomniki przyrody,
- Pas nadbrzeżny ustalonego wg art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 153 poz. 1502 z późn. zm.) - obszar lądowy przyległy do brzegu morskiego.

W studium zastosowano rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie na wszystkie w/w obszary prawnie chronione..

W rozdz. I, pkt 2.4.1. omówiono stan istniejący fauny i flory uwzględniając położenie obszaru opracowania w stosunku do obszarów prawnie chronionych

4. Powiązania z innymi dokumentami:

Przy sporządzaniu zarówno projektu studium, jaki i prognozy, uwzględniono w szczególności powiązania z następującymi dokumentami:

- obowiązującymi planami miejscowymi na terenie miasta Łeby,
- Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020,
- Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego wykonanym w 2009r. ,
- Strategią rozwoju Gminy Miejskiej Łeba na lata 2014-2025 przyjętą przez Radę Miejską w Łebie w dniu 5 listopada 2014 r uchwałą nr IV/522/2014 .
- Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013-2015”
- Mapą zagrożenia powodziowego ogłoszoną jako obowiązującą od 15 kwietnia 2015r,
- Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 przyjętą przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 r
- oraz innymi opracowaniami wyszczególnionymi w poszczególnych rozdziałach prognozy.

Prognoza nie przewiduje konieczności ustalenia zasad i częstotliwości **monitoringu** powykonawczego ze względu na brak przewidywanego ujemnego wpływu na środowisko. Ze względu na zagrożenia dla ptaków występujących w tym mieście przez cały rok, zalecane jest przeprowadzenie w Łebie i na obrzeżach miasta całorocznego monitoringu ptaków. Ponadto zalecane jest przeprowadzenie rzetelnej i szczegółowej inwentaryzacji wybranych bezkręgowców (głównie owadów), płazów, gadów oraz ssaków, ze szczególnym uwzględnieniem nietoperzy.

5. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Dla planowanego przedsięwzięcia wynikających z realizacji ustaleń studium nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 104 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie z dnia 3 października 2008 r. (Dz.U.nr 199,poz. 1227 z 2008r.).

6. Stan istniejący środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji studium

Przy formułowaniu ustaleń studium uwzględniono cele ochrony środowiska wynikające z międzynarodowych, wspólnotowych i regionalnych dokumentów środowiskowych, w których cele ekologiczne uznaje się za równorzędne z innymi celami rozwoju.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, którego cele uwzględniono ustala generalną zasadę polegającą na długookresowym (25lat) równoważeniu rozwoju różnych sfer życia i działalności w przestrzeni województwa.

W dokumencie tym uwzględnia się cel generalny wynikający ze strategii województwa odnoszący się do przestrzeni, a polegający na kształtowaniu harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa sprzyjającej równoważeniu wykorzystywania cech, zasobów i walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem poziomu i jakości życia oraz trwałym zachowaniem wartości środowiska dla potrzeb obecnego i przyszłych pokoleń

Cele ochrony środowiska szczegółowo omówiono w rozdziale VIII niniejszej prognozy.

7. Stan środowiska

W pktcie 3 niniejszego opracowania opisano stan środowiska na podstawie badań przeprowadzonych w 2014r. przez Wydział Monitoringu WIOŚ w Gdańsku z którego wynika, iż w następujących elementach środowiska: jakości powietrza, hałasu, pól elektromagnetycznych i promieniowania jonizującego **nie stwierdzono przekroczeń** dopuszczalnych normatywnych wskaźników.

W studium wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże znacząco negatywne oddziaływanie na ochronę przyrody obszarów chronionych.

W ustaleniach dotyczących ochrony środowiska wprowadzono zapis dotyczący zakazu oddziaływania uciążliwości obiektów poza granicę działki. Powyższy zakazy spowodują, że nie będzie obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem.

W zakresie Ochrona przyrody

W zakresie **ochrona przyrody** główne ustalenia studium zawarto w prognozie punkcie 2.3. „Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego”

W zakresie ochrony **obszarów prawnie chronionych** ustalenia zawarto w kierunkach w punkcie 3.1. „Formy ochrony przyrody - obszary prawnie chronione na terenie m. Łeba”

Celem ochrony **SPN** studium ustala:

wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w obszarze zmiany Studium muszą uwzględniać zasady ochrony krajobrazu, środowiska przyrodniczego i kulturowego, zawarte w Planie ochrony „Słowińskiego Parku Narodowego”, ponieważ wymogi ochronne, wynikające z obowiązujących przepisów dotyczących Parku sprzyjają zachowaniu zrównoważonego rozwoju przestrzennego w ośrodkach osadniczych znajdujących się w jego granicach i zapobiegają nadmiernej presji turystycznej i urbanizacji.

Celem ochrony rezerwatu przyrody „**Mierzeja Sarbska**” studium ustala:

Obszar mierzei należy chronić przed nadmiernym, niekontrolowanym rozwojem turystyki powodującym degradację chronionych siedlisk, zanieczyszczeniem wód w jeziorze, prowadzeniem prac odwodnieniowych, wycinką drzew.

Dopuszcza się realizację nad jeziorem ośrodka przywodnego w strefie A.4.3 pod warunkiem minimalizacji zagrożenia dla płazów i gadów oraz dla ryjówki aksamitnej,

W obszarach Natura 2000 zabronione jest podejmowanie działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na rośliny i zwierzęta gatunków, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000

Na pozostałych obszarach cennych przyrodniczo

- Zachować rośliny objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową
 - Chronić zwierzęta objęte ochroną prawną całkowitą, bądź częściową,
- Przestrzegać ustaleń zawartych w rozdziale III pkt 3.2. studium - kierunki, które wyszczególniono w niniejszej prognozie w rozdziale I pkt 2.3. Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego.

Powyższe zakazy studium uwzględnia zapewniając niezbędną ochronę dla obszaru Słowińskiego Parku Narodowego” oraz obszarów Natura 2000. Możliwość różnorodnych, atrakcyjnych form wypoczynku na terenie miasta Łeba oraz jej okolic zmniejsza ilość osób korzystających z poszczególnych atrakcji przyrodniczych a tym samym zmniejsza niebezpieczeństwo ich dewastacji

Przy formułowaniu ustaleń studium uwzględniono cele ochrony środowiska wynikające z międzynarodowych, wspólnotowych i regionalnych dokumentów środowiskowych, w których cele ekologiczne uznaje się za równorzędne z innymi celami rozwoju. Co omówiono w rozdziale VIII niniejszego opracowania „cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia realizacji studium, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania planu”

Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

W ustaleniach planu dotyczących ochrony środowiska wprowadzono zapis dotyczący zakazu oddziaływania uciążliwości obiektów poza granicę działki. Powyższy zakaz spowoduje, że nie będzie obszarów objętych znaczącym oddziaływaniem.

Ochrona zdrowia ludzi na terenie objętym planem.

Zastosowane rozwiązania w zakresie zagospodarowania terenu dotyczące:

- pełnej sieci infrastruktury technicznej (zaopatrzenie w wodę, unieszkodliwianie ścieków, gospodarka odpadami oraz sposób zaopatrzenia w ciepło),
 - ochrony środowiska (hałas, powietrze, nasłonecznienie),
 - ochrony krajobrazu,
 - urządzeń rekreacyjnych (plaża, tereny leśne, szlaki turystyki pieszej i rowerowej)
- zapewni mieszkańcom komfortowe warunki bytowania a turystom odpoczynek.

Realizacja inwestycji nie wpłynie na walory przyrodnicze terenu zagospodarowania oraz obszaru chronionego krajobrazu, na którym usytuowany jest teren objęty planem

Ochrona wód i powierzchni ziemi

- Zaopatrzenie w wodę z wodociągu komunalnego bez rozbudowy ujęcia,

- Ścieki gospodarczo-bytowe odprowadzone na istniejącą oczyszczalnię co minimalizuje zagrożenie dla środowiska.
- Zachowanie dotychczasowego poziomu wód gruntowych
- Zdjęcie warstwy gleby przed wykonaniem obiektów i uzbrojenia i jej wykorzystanie do rekultywacji umożliwi zminimalizowanie dewastacji gleby,
- Zorganizowany wywóz odpadów stałych na urządzone wysypisko minimalizuje zanieczyszczenia środowiska. Zapis w ustaleniach planu zobowiązuje do segregacji odpadów. Segregacja umożliwi wykorzystanie odpadów jako surowca wtórnego a tym samym spowoduje zmniejszenie ilości odpadów, co zmniejszy zagrożenie dla środowiska.

Powyższe ustalenia chronią wody powierzchniowe i podziemne oraz glebę.
Realizowana zabudowa nie spowoduje istotnych zmian w dotychczasowym klimacie.

Zasoby naturalne

Na obszarze zagospodarowania nie występują złoża kopalin objęte ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. - prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. 2011r, nr 163, poz. 981).

Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej omówiono w rozdz. I pkt 2.3.2. niniejszego opracowania

Podstawę prawną ochrony wartości kulturowych stanowi ustawa o ochronie zabytków opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. / t.j.Dz.U. z 2014 r, poz 1446 ze zm. /

Przy sporządzaniu planów miejscowych, projektów budowlanych i budowie należy uwzględnić ustalenia dotyczące stref wyznaczonych na planszy „Polityki Przestrzennej” niniejszego studium.

Projektowanie, przebudowa i modernizacja obiektów znajdujących się w rejestrze i ewidencji konserwatorskiej zlokalizowanych na terenie śródmiejskiej strefy usługowo – mieszkaniowej „G” w podstrefie adaptacji i rewaloryzacji niniejszych ustaleń wymaga zaopiniowania przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Powyższe wymogi dotyczą również wykonywanych planów miejscowych

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogące być rezultatem realizacji studium w szczególności na ochronę obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W zakresie ochrony przyrody w rozdziale X niniejszego opracowania obliczono: chłonność dla celów turystycznych pozwalającą na korzystanie ze środowiska nie powodując jego degradacji: plaży nadmorskiej, terenów leśnych, szlaków turystyki pieszej i rowerowej, obszarów Natura 2000 oraz SPN

Powyższa chłonność wynosi:) średnio 29 638 osób, - maksymalnie 49 638 osób

Projektowane rozwiązania infrastruktury zabezpieczą przed ujemnym wpływem w zakresie zanieczyszczenia powietrza, wody i ziemi. W studium dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło dla celów grzewczych i technologicznych jedynie z nie emisyjnych lub niskoemisyjnych źródeł ciepła. Ścieki sanitarne oczyszczane są i będą na oczyszczalni mechaniczno - biologicznej zapewniającej ich oczyszczenie w maksymalnie technicznie możliwym stopniu.

W celu wykluczenia negatywnego oddziaływania odpadów komunalnych, studium zaleca ich segregację i wywożenie w sposób dotychczasowy na składowisko odpadów za pośrednictwem koncesjonowanego przedsiębiorstwa, zgodnie z przepisami szczególnymi.

Na obszarze studium nie przewiduje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże znacząco negatywne oddziaływanie na ochronę przyrody obszarów chronionych.

. Planowane zagospodarowanie nie stanowi źródła zanieczyszczeń dla terenu w granicach opracowania oraz na terenach przyległych. Ze względu na brak uciążliwości poza granicami terenu zagospodarowania nie ma wpływu na proponowane do ochrony, obszary siedlisk Natura 2000.

9. Rozwiązania alternatywne lub wyjaśnienia braku rozwiązań alternatywnych.

Uchwała Rady Miejskiej w Łebie o przystąpieniu do zmiany studium ustala uwzględnienie obowiązujących planów miejscowych, wysokość zabudowy, % terenu działki przeznaczonego pod zabudowę i powierzchnię biologicznie czynną oraz zachowanie terenów zielonych.

Jak wykazano w niniejszej prognozie zmiana zagospodarowania terenu zgodnie z omawianymi ustaleniami spowoduje podniesienie walorów urbanistyczno – architektonicznych i standardu obsługi turystów bez ujemnego wpływu na środowisko.

Prognoza wykonywana była równocześnie z pracami nad projektem studium. Propozycje innego brzmienia niektórych zapisów niż w analizowanym projekcie planu – zapisy alternatywne – przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu.